

**Σ' αυτό
το φύλλο**

**37 χρόνια από την
«αποκατάσταση»
της Δημοκρατίας
στην Ελλάδα -
Τότε και Τώρα**

σελ. 10-11

Μπροστά στον κίνδυνο η βόμβα του δημοσιονομικού χρέους της Ελλάδας να πυροδοτήσει την έκρηξη στο κέντρο της Ευρωζώνης και την ανατίναξη του ευρωπαϊκού καπιταλιστικού οικοδομήματος και του ενιαίου νομίσματος, οι ηγέτες της ΕΕ αποφάσισαν να «διασώσουν» την Ελλάδα.

Τα μέτρα (βλέπε σελ. 16) δεν θα εμποδίσουν την «επιβλεκτική χρεοκοπία» της Ελλάδας. Ίσα ίσα την προβλέπουν. Μετά ένα χρόνο θυσιών του ελληνικού λαού, η απειλή χρεοκοπίας, με τον όποιο επιθετικό προσδιορισμό, είναι παρούσα. Θυμίζουμε ότι η αποφυγή χρεοκοπίας, ήταν το μεγάλο επιχείρημα του Παπανδρέου για να περάσει τα βάρβαρα μέτρα.

Θα ενισχύσουν, όμως, παραπέρα τις τράπεζες με δεκάδες δις ευρώ. Αντίθετα, αθυσσοδέσουν για δεκαετίες τον ελληνικό λαό και την εργατική τάξη, και θα καταστρέψουν κυριολεκτικά τα μεσαία στρώματα. Όπως συνέβη με το πρώτο δάνειο του 1823, που μόνο μια δόση έφθασε στην Ελλάδα, ή με το δάνειο του 1897, οι μέλλουσες γενιές υπερχρεώνονται δυσβάσταχτα και υποχρεώνονται να πληρώνουν εσαεί με αίμα και ιδρώτα για να διατηρούν τα υπερκέρδη τους οι διεθνείς τοκογλύφοι του χρηματιστικού κεφαλαίου.

Για να πάρει η ελληνική κυβέρνηση τη νέα δόση του δανείου θα πρέπει ένα νέο τρισεπίτοιο μνημόνιο να ψηφι-

Η «διάσωση» της Ελλάδας

Το... φάρμακο πιο θανατηφόρο από την ασθένεια

στεί τον Σεπτέμβριο ή τον Οκτώβριο και να επιβληθεί στις πλάτες του ελληνικού λαού. Το φάρμακο «σωτηρίας» του ελληνικού καπιταλισμού είναι πιο θανατηφόρο από την ασθένεια που υποτίθεται θέλει να θεραπεύσει...

Την ίδια στιγμή, παρά τα επαθή μέτρα σε βάρος της εργατικής τάξης της Ελλάδας, η Ε.Ε. βρίσκεται μακράν απ' το να έχει δημιουργήσει ένα μηχανισμό αντιμετώπισης της κρίσης της - για να μη μιλήσουμε για την παγκόσμια καπιταλιστική κρίση που πλήττει και το κέντρο του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού, τις ΗΠΑ. Τουναντίον, οι εσωτερικές της αντιφάσεις θα ενταθούν, καθώς η διεθνής κερδοσκοπία θα επικεντρώνει τις επιθέσεις της σε οικονομίες του «σκληρού πυρήνα» όπως η Ιταλική,

η Ισπανική κ.ά. Και τότε θα φανεί ανάγλυφα ότι τα ποσά που διαθέτει ο προσωρινός μηχανισμός του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) είναι σταγόνα στον ωκεανό του χρέους.

Η καπιταλιστική κρίση δεν

χτυπάει μόνο τα... PIGS, αλλά το ίδιο το ευρωπαϊκό ιμπεριαλιστικό κέντρο, φέρνοντας τον σιμόν της επανάστασης από τις αραβικές ερήμους στην καρδιά του παρακμασμένου ευρωπαϊκού καπιταλισμού.

Κύπρος

Η έκρηξη της πραγμα- τικότητας

Ένα βήμα πριν την διαδικασία ένταξης στο μηχανισμό στήριξης βρίσκεται η κυπριακή οικονομία.

Δραματική έκκληση προς τον πρόεδρο Χριστόφια και τους αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων απύθυνε ο διοικητής της Τράπεζας Κύπρου, καλώντας τους να συμφωνήσουν στη λήψη πρόσθετων δημοσιονομικών μέτρων λιτότητας. Στις 8 του τρέχοντος Ιουλίου είχε αποφασιστεί ένα πρώτο πακέτο λιτότητας, αλλά φαίνεται πως δεν είναι αρκετό.

Τελικά, η πολύνεκρη έκρηξη στη ναυτική βάση ήταν μόνο η μύτη του παγόβουνου. Ήταν η έκρηξη της πραγματικότητας.

Διάβαζε σελ. 12-13

ΤΑΞΙ

Μετωπική με την κυβέρνηση

Σε κατά μέτωπο σύγκρουση με την κυβέρνηση Παπανδρέου βρίσκονται οι ιδιοκτήτες ΤΑΧΙ όλης της χώρας από τη Δευτέρα 18/7.

Με μπλοκαρίσματα δρόμων, αεροδρομίων, λιμανιών, καταλήψεις διοδίων ακόμη και εφοριών, οι ταξιτζήδες αντιδρούν στην απόφαση της κυβέρνησης (του υπουργού Ραγκούση) για πλήρη «απελευθέρωση» του επαγγέλματος του ταξιτζή. Στην πραγματικότητα, η επονομαζόμενη απελευθέρωση είναι η διαδικασία εισόδου στην αγορά των ταξι μεγάλων εταιριών.

Οι ταξιτζήδες έχουν εξαγριωθεί ιδιαίτερα με την πρωτοβουλία του Ραγκούση να μη λάβει υπόψη του τη συμφωνία Ρέππα με τους ταξιτζήδες, που έθετε κάποιους εύλογους περιορισμούς στη δημιουργία ολιγοπωλίων στην αγορά των ταξι.

**Το επόμενο
φύλλο της Ν.Π.
λόγω θερινών διακοπών
θα κυκλοφορήσει το
Σάββατο 3 Σεπτεμβρίου.
Καλό καλοκαίρι
και καλές αντοχές.**

**«Το Λυκόφως των Θεών του κεφαλαίου
και η πτώση της Ευρωπαϊκής Βαλχάλα»**

Διάβαζε σελ. 8-9

Η Βουλή και οι άσωτοι υιοί της

Και να, που η κρίσιμότητα των ιστορικών ημερών που ζούμε, πιέζει την βουλή να πάρει ιστορικές -τάχα- αποφάσεις;

108 βουλευτές του ΠΑΣΟΚ πρότειναν προ ημερών την σύσταση προανακριτικής επιτροπής για αναζήτηση ποινικών ευθυνών τεσσάρων πρώην υπουργών για το σκάνδαλο της Siemens. Τσοχατζόπουλος, Μαντέλης και Αλογοσκούφης, Μαρκογιαννάκης.

Τι συμμετρία! Δύο εσείς, δύο εμείς! Μην τυχόν και κάποιοι θεωρηθεί πιο υπεύθυνος από τον άλλον. «Καθάρα» και συμφωνημένα πράγματα. Οι δύο πρώτοι δίκωνται για παθητική δωροδοκία σε βάρος του Δημοσίου και ξέπλυμα μαύρου χρηματός επί ΠΑΣΟΚ ενώ οι δύο

άλλοι για το αδίκημα της απιστίας, κατά την περίοδο διακυβέρνησης της ΝΔ (ο Μαρκογιαννάκης σήμερα έχει πλέον μεταπηδήσει στο κόμμα της κόρης του Μητσοτάκη).

Σε πιο δύσκολη θέση είναι ο Τσοχατζόπουλος, στον οποίο ήδη ασκήθηκε ποινική δίωξη κι έγινε εκλογή των μελών του Δικαστικού Συμβουλίου, αφού το κόμμα στο οποίο «μεγαλούρησε» επί δεκαετίες τον έχει «δώσει» εδώ και μήνες προετοιμάζοντας την δίωξη του. «Θυσιάζει» όπως λέει ο ίδιος, για να αποφύγουν κάποιοι άλλοι τις ευθύνες τους. Και δεν έχει και πολύ άδικο εδώ που τα λέμε, ο Άκης ποτέ δεν ήταν μοναχοφαγός...

Φυσικά κανείς σωφρων άν-

θρωπος, ιδιαίτερα του κινήματος, δεν «θα βάλει την γάτα του να κλάει» γι' αυτές τις διώξεις. Καμιά συναυλία οικονομικής ενίσχυσης στους διωκόμενους δεν θα γίνει και κανένα πανό «Λευτεριά στον Άκη» δεν θα κρεμαστεί πουθενά.

Εντούτοις, δεν μπορούμε παρά να πούμε πως μια τέτοιου είδους «κάθαρση» βρωμοκοπάει από χιλιόμετρα. Η «αδιάφθορη» βουλή διώκει τους διεφθαρμένους και ασώτους υιούς της, γιατί πολλή μούντζα και πολλή προτροπή για πυρπολήση της μαζεύτηκε τελευταία, και τα πράγματα έχουν σοβαρέψει επικίνδυνα. Αλλά αυτό το «καθαρίσμο» μοιάζει με το επιλεκτικό σκούπισμα σε κάποιες γωνίες του σπιτιού, την στιγμή που τα θεμέλια καταρρέουν, τα υδραυλικά έχουν σαπίσει, οι βόθροι έχουν ξεχειλίσει, ενώ τα ηλεκτρικά σκάνε προκαλώντας πυρκαγιές δεξιά κι αριστερά.

Το ζήτημα δεν είναι πάλι

πως θα την πληρώσουν κάποια πρόσωπα και θα την γλυτώσουν κάποια άλλα. Το ζήτημα είναι πως ακόμα κι αν παραπέμψαν όλοι οι υπουργοί της μεταπολίτευσης, τ έως και νυν, πάλι αυτό δεν θα αρκούσε για να επέλθει καμιά «κάθαρση». Γιατί οι εντολοδότες της βουλής είναι αυτοί που εξακολουθούν να ασκούν την καθημερινή τρομοκρατία στους εργαζόμενους ενώ προωθούν τα καταστροφικά μέτρα που ψηφίζει κατόπιν η βουλή. Είναι το κυνήγι των συμφερόντων τους και το σύστημά τους που μας έφερε στη σημερινή κατάσταση της χρεοκοπίας, στα νάρια ταυτόχρονα η βάση πάνω στην οποία αντικειμενικά αναπτύσσεται η διαφθορά των οποίων υπουργών κι αξιωματούχων. Εν ολίγοις, η «καρατόμηση» των τεσσάρων εφάρτεται στην αστική έννοια της Δικαιοσύνης, αλλά δεν έχει τίποτα να κάνει με αυτό που εμείς ορίζουμε ως Κοινωνική Δικαιοσύνη, και παλεύουμε γι'αυτό αδιαπραγμάτευτα.

Αν η λαιμητόμος του Ροβεσπιέρου ήταν απλά ένα δικηκτικό μέτρο στα 1793 για την επιλεκτική καρατόμηση 2-3 τυραννικών ευγενών ή αξιωματούχων, κι όχι ένα συμπλήρωμα και μια σφραγίδα στην πρότερη επαναστατική κινητοποίηση των «αβράκωτων» που από το 1789, παρ' όλες τις μετέπειτα οπισθοδρομήσεις, ξεθεμελιώνει την παλιά τάξη των φεουδαρχών, τότε σήμερα ίσως να μην μιλάγαμε για τη Μεγάλη Γαλλική Επανάσταση αλλά για το Μεγάλο Γαλλικό Φιάσκο. Γιατί αυτό χρειαζόμαστε και εμείς σήμερα: την Επανάσταση για την αλλαγή τάξης στην εξουσία, στα νάρια και του Λένιν και του Τρότσκι, και του Κόκκινου Οκτώβρη του 1917. Γιατί η δίκαιη τιμωρία των κλεπτών και των απατεώνων είναι δική μας υπόθεση. Είναι υπόθεση κι απόφαση όλων των καταπιεσμένων, και είμαστε «καταδικασμένοι» από την Ιστορία να επιωστήσουμε αυτή την ευθύνη.

Κ.Α.

Φεστιβάλ των radical fans united

Με πολύ μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε και φέτος (24-25-26 Ιουνίου) το καθιερωμένο για επίσημο festival των radical fans united.

Σε μια χρονιά που πέρασε με πολλά και άσχημα κρούσματα οπαδικής βίας, αλλά και σε μια χρονιά που ξεκινά με τους χειρότερους όρους αν δει κανείς τη σαπύλα που έχει βγει το φως της δημοσιότητας το τελευταίο διάστημα. Στον αντίποδα όλης αυτής της βρωμίας των νταβατζιδών/μπράθων/μπουκ και λοιπών, οι rfu ανταπαθήτουν υγιή οπαδική κουλτούρα και νοοτροπία, και κοινά υπεράσπιση συμφερόντων.

Πραγματικά, η φετινή συμμετοχή ξεπέρασε κάθε προηγούμενο και προσδοκία. Και από την άποψη του πόσο παρακολούθησαν το φεστιβάλ (πολλές εκατοντάδες, οπαδοί τουλάχιστον 30 διαφορετικών ομάδων/οπαδικών groups. Μάλλον το Στρέφην αρχίζει και αποδεικνύεται μικρό για το φεστιβάλ.

Το φετινό πρόγραμμα ήταν αρκετά πλούσιο. Περιείχε προβολές ταινιών και ντοκιμαντέρ, φυσικά τα τουρνουά μπάσκετ και ποδόσφαιρου, συζήτηση για τη «σκέψη οπαδών με τη διοίκηση των ομάδων». Στη συναυλία του Σαββάτου έγινε το αδιαχώρητο, ενώ παράλληλα στο χώρο έτρεχαν και πολλές άλλες διαδικασίες όπως έκθεση σκίτσου, αγώνες subbuteo κ.α. Το σουβλάκι (των φίλων Λεβαδειακών) και η μπύρα κυκλοφορούσαν άφθονα και γενικά το κλίμα ήταν πολύ καλό, με αρκετό χαβαλέ αλλά και συζητήσεις μεταξύ των οπαδών για τα ζητήματα που μας καίνε. Εξ' άλλου με τις απαγορεύσεις των μετακινήσεων δεν είναι και το πιο εύκολο να έχεις την ευκαιρία να γνωρίσεις οπαδούς άλλων ομάδων, κάτι που με το φεστιβάλ γίνεται εφικτό.

Η χρονιά που έρχεται προμνηνείται δύσκολη προφανώς όχι μόνο για τους οπαδούς αλλά για όλο τον κόσμο. Ειδικότερα στα του ποδοσφαίρου, πέρα από την περιθώπτη κάθαρση (που μάλλον αφήνει απ' έξω τους «μεγάλους»), έχει αρχίσει ήδη να ακούγεται η επαναφορά του ιδιόνομου για όποιον συλλαμβάνεται σε οπαδικά επεισόδια. Μια διάταξη που πιθανότατα μετά τους τρομονόμους είναι η χειρότερη στην Ελλάδα από την άποψη των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των πολιτών. Είναι απαραίτητο όλοι οι σκεπτόμενοι οπαδοί να σταθούν απέναντι σε τέτοιες πρακτικές του κράτους. Διοργανώσεις σαν (και) το φετινό φεστιβάλ βοηθούν και προετοιμάζουν το έδαφος για μια, όσο το δυνατόν, κοινή αντιμετώπιση των προβλημάτων που αφορούν τις κερκίδες όλων των κρωμάτων. Και όπως έχουμε ξαναπει: Τη χαρά της Κυριακής δεν θα μας τη στερήσει κανείς! Ραντεβού λοιπόν και του χρόνου!

Radical

Δεκαπενθήμερο όργανο της Κ.Ε. του Εργατικού Επαναστατικού Κόμματος (ΕΕΚ - Τροτσκιστές)
Κυκλοφορεί στα κεντρικά περίπτερα και στα βιβλιοπωλεία σε όλες τις μεγάλες πόλεις Εκδίδεται από την **Ε.Μ.Ε. - ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ** Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία **Αρχισυντάκτης** Θ. Κουτσουμπός

Σελιδοποίηση - Μοντάζ
Βιβλιοτεχνία Ο.Ε.
Ζωοδόχου Πηγής 52Α, Εξάρχεια
Τηλ. 210 38.01.844

Εκτύπωση
ΧΕΛΙΟΣ-ΠΡΕΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ιερά Οδός 81, Αθήνα
Διεύθυνση Εφημερίδας
Καποδιστριαίου 38, 10431 Αθήνα
Τηλ. - Fax: 210 5241070
Ετήσια συνδρομή - Ενίσχυση
Εσωτερικού: 45 €
Ευρώπη: 60 €
Υπόλ. Χώρες: 75 €
Τσεκ - εμβάσματα στη διεύθυνση: «**Νέα Προοπτική**»
Θ. Κουτσουμπός
Καποδιστριαίου 38
10431 Αθήνα

Αναγκαστήκαμε να προβούμε σε επίσχεση εργασίας μετά από δύο μήνες απλήρωτοι, αντιμετωπιζόμενα την αδιαφορία του εργοδότη σε όποιες κινήσεις ή προτάσεις κάναμε για να λυθεί το πρόβλημά της μεθοδοσίας ώστε να εξασφαλιστούν τα συμφερόντά μας αλλά και η εύρυθμη λειτουργία του καταστήματός.

Το μήνα Δεκέμβριο έγινε η πρώτη καταγγελία στην επιθεώρηση εργασίας, όπως και τον Απρίλιο, χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Εισπράξαμε εμπαιγμό, ψέματα και ειρωνεία από τη διοίκηση της εταιρείας. Στη συνέχεια προβήκαμε σε κινητοποίησης έξω από το κατάστημα και συμμετείχαμε στις Γενικές Απεργίες στις 15, 28 και 29 Ιούνη. Ο εμπαιγμός και η κοροΐδια συνεχίστηκαν... (εργαζόμεστε στο κατάστημα της λεωφόρου Νίκης 15 άτομα και συνολικά στην εταιρία 150).

Στις 15/7 πριν ξεκινήσει η πρωινή βάρδια μας ενημέρωσαν τηλεφωνικά πως η εταιρεία έκλεισε! Στην επιθεώρηση η εργοδοσία δήλωσε πως δεν πρόκειται να πληρώσει τίποτα από δεδουλευμένα, αποζημιώσεις κτλ. Δηλαδή μετά από χρόνια εξοχούσιμα με ελαστικές σχέσεις εργασίας, μας πετάνε απλήρωτους στο δρόμο, αφού μάζεψαν από τον ιδρώτα μας αρκετά εκατομμύρια στους τραπεζικούς τους λογαριασμούς. **Ε ν ά ν τ ι α στην εργοδο-**

Θεσσαλονίκη

★ Επίσχεση εργασίας

τική κοροΐδια, καταλάβαμε το χώρο εργασίας μας για να μην πάρει τίποτα ο εργοδότης μέχρι να πληρωθούμε. Αποφασίσαμε να αυτοδιαχειριστούμε οι εργαζόμενοι το μαγαζί ώστε να μπορέσουμε οικονομικά να συντηρήσουμε τις οικογένειές μας.

Από Δευτέρα 18/7 σεργβίρουμε το πρωί καφέδες-ροφήματα και βράδυ μετά τις 8μμ θα λειτουργεί κουζίνα. Όλα σε οικονομικές τιμές, για την οικονομική ενίσχυση των εργαζομένων.

Καλούμε όλους εσάς να στηρίξετε έμπρακτα την προσπάθειά μας.

Ζητάμε τη συμπαράσταση όλων των εργαζομένων και της νεολαίας στο δικαιο αγώνα μας. Να μην χαθούν οι θέσεις εργασίας. Να καταβληθούν οι μισθοί μας άμεσα.

Οι εργαζόμενοι της **Εταιρείας «applebee's»** **στην Α. Νίκης**

ΓΙΝΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ

στην επαναστατική μαρξιστική εφημερίδα που παλεύει:

- ★ ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα
- ★ ενάντια στον εθνικισμό, το ρατσισμό, το φασισμό, τον πόλεμο
- ★ για το σοσιαλισμό και την εξουσία των εργατικών συμβουλίων
- ★ για την οργάνωση του επαναστατικού διεθνιστικού κόμματος της εργατικής τάξης
- ★ για την επανίδρυση της Τέταρτης Διεθνούς

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Την Πέμπτη 21/7 κατατέθηκε για συζήτηση στη Βουλή ο νέος νόμος-πλαίσιο Διαμαντοπούλου. Η ψήφιση του τοποθετείται, μετά από νέα αναβολή, για το τέλος Αυγούστου, μέσα σε κορό αντιδράσεων από την πλειοψηφία των Συγκλήτων, τη Σύνοδο των Πρυτάνεων και τη συνδικαλιστικά όργανα των καθηγητών αλλά και των φοιτητών.

Ο νέος νόμος-πλαίσιο έρχεται να αλλάξει "το DNA των ΑΕΠ", όπως η ίδια η Διαμαντοπούλου αναγνώρισε. Η... κανονομία, σε σχέση με παλιότερες προσπάθειες των αστικών κυβερνήσεων, είναι πως **δεν αντιμετωπίζουμε μόνο ένα αντιδραστικό καπιταλιστικό όραμα** μιας «**αναδιάρθρωμένης**» ανώτατης εκπαίδευσης **στη βάση της ελαστικής εργασίας και υπέρ του ιδιωτικού τομέα** αλλά **τη βίαιη περικοπή της κρατικής χρηματοδότησης και τα τα "λουκέτα" σε πανεπιστημιακές σχολές στη βάση της μαζικής ανεργίας και του χρεοκοπημένου καπιταλισμού, μαζί και των ιδιωτικών ομίλων εκπαίδευσης.**

Το νομοσχέδιο το οποίο παρουσιάστηκε στις αρχές Ιουλίου, λίγες μέρες μετά την ψήφιση του Μεσο-πρόθεσμου Προγράμματος, κάνει σαφές πως το προϊόν της «μετάλλαξης» όχι απλώς δε θα είναι ένα διαφορετικό δημόσιο πανεπιστήμιο, αλλά πρωτίστως θα είναι ένας οργανισμός που δεν θα είναι καν... πανεπιστήμιο. Οι επιταγές της προσαρμογής της ανώτατης εκπαίδευσης στις συνθήκες του χρεοκοπημένου ελληνικού καπιταλισμού διαλύουν την ανώτατη εκπαίδευση, συνεκίζοντας από εκεί που σταμάτησε η αντι-μεταρρύθμιση Γιαννάκου και -προπαντός- προχωρώντας παραπέρα την επικείμενη διάλυση.

Οι τρεις άξονες επάνω στους οποίους βασίζεται η επικείμενη διάλυση Διαμαντοπούλου είναι **η χρηματοδότηση, η λειτουργία και η διοίκηση των ιδρυμάτων.**

★ Η χρηματοδότηση των πανεπιστημίων και ΤΕΙ είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της αντι-μεταρρύθμισης. Η σύσταση μιας Αρχής για την κατονομή της κρατικής χρηματοδότησης και ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου ανά ίδρυμα το οποίο θα διαχειρίζεται τα οικονομικά και θα αναζητά πόρους καθιστά σαφές πως οχεδιάζεται η επιχορήγηση των προϋπολογισμών των πανεπιστημίων μέσω μιας σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα με όρους απόδοσης στόχων και ανταγωνιστικότητας. **Η Αξιολόγηση των Ιδρυμάτων δεν αποτελεί μια ούτε καν πρόσχημα για την περικοπή δαπανών, καθώς η περικοπή δα-**

πανών και τα "λουκέτα" είναι ήδη αποφασισμένες κινήσεις από το υπουργείο.

★ Η λειτουργία των ιδρυμάτων με ιδιωτικο-οικονομικούς όρους είναι άμεση συνέπεια ενός πανεπιστημίου που αναζητά τη μεγιστοποίηση των εσόδων του προκειμένου να μπορεί να το ίδιο να λειτουργήσει. Σχεδόν καταργούνται τα τμήματα, και βασικά ακαδημαϊκά μονάδα αποτελεί η σχολή, η οποία οργανώνει τα επόμενα προγράμματα σπουδών. Κατοχυρώνονται οι τρεις κύκλοι σπουδών με τις σπουδές τον πρώτο κύκλο των βασικών-προπτυχιακών σπουδών να είναι τριετείς και να αντιστοιχούν σε 180 ακαδημαϊκές μονάδες. **Μαζί με τις τετράχρονας σπουδές, διαλύονται τα ενιαία επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων ιδίου γνωστικού αντικείμενου.** Ο δεύτερος και ο τρίτος κύκλος σπουδών αφήνουν ανοικτό το ζήτημα επιβολής διδάκτρων, καθώς ήδη τα μεταπτυχιακά πληρώνονται αδρά στις περισσότερες σχολές της χώρας. Οι «αιώνιοι φοιτητές» μπαίνουν ξανά στο στόχαστρο του Υπουργείου, καθώς το όριο φοίτησης τοποθετείται στην υπέρβαση της κανονικής διάρκειας φοίτησης συν τέσσερα εξάμηνα. Οι «αιώνιοι», αν και δεν κοστίζουν τίποτα, καθώς ούτε παίρνουν βιβλία, ούτε έχουν

πάσο, ούτε παρακολουθούν και απλώς δίνουν μαθήματα, πρέπει να πεταχτούν εκτός, σαν ένα παραπέρα βήμα στη διάλυση των πανεπιστημίων. **Αυτά τη φορά δεν επικριρείται να καταργηθεί μόνο η "αιώνια φοίτηση", αλλά η ίδια η "δωρεάν" φοίτηση.** Σε αυτό το πανεπιστήμιο-ζουρλομανδύα πρέπει να επιβιώσουν μόνο όσοι έχουν εξασφαλισμένη την εργασιακή τους προοπτική και τους όρους χρηματοδότησης των σπουδών τους. Οι υπόλοιποι είναι απλώς ανεπιθύμητοι. **Η κατάργηση κάθε έννοιας ασύλου το οποίο απλώς... παραλείφθηκε από το νομοσχέδιο είναι κομμάτι του αυταρχικού νέου μη-πανεπιστημίου** και συνέχεια των επικειρήσεων να καταστρατηγηθεί στην πράξη από τις δυνάμεις καταστολής (απεργία πείνας 300 μεταναστών). Η αστική τάξη δεν έχει πάψει να φοβάται το Δεκέμβριο του 2008 και το ότι τα κέντρα αγώνα των Δεκεμβριανών λειτουργήσαν μέσα στο άσυλο. Το άσυλο ιδέων για το οποίο μιλάνε οι εκπρόσωποι του υπουργείου και της κυβέρνησης το γνωρίζουμε όταν περικυκλώναν τα ΜΑΤ τη Νομική, όταν πετάξαμε καφιεδες από γενικές συνελεύσεις συνδικατικών συλλόγων ή όταν ακόμα ασκήθηκαν νομικές διώξεις ενάντια στις πρυτανικές αρχές του

ΕΜΠ για τη φιλοξενία στους servers του ιδρύματος του indymedia. ★ Η διοίκηση του "νέου πανεπιστημίου" πρέπει να είναι αντίστοιχη των όρων λειτουργίας που διαμορφώνονται, μια διοίκηση η οποία μοιάζει περισσότερο με διοίκηση οργανισμού παρά πανεπιστημίου. Κορυφή της διοίκησης αποτελεί το Συμβούλιο Διοίκησης, δίπλα σε μια πλήρως απασχλημένη και τους όρους χρηματοδότησης των σπουδών τους. Η **κατάργηση κάθε έννοιας ασύλου το οποίο απλώς... παραλείφθηκε από το νομοσχέδιο είναι κομμάτι του αυταρχικού νέου μη-πανεπιστημίου** και συνέχεια των επικειρήσεων να καταστρατηγηθεί στην πράξη από τις δυνάμεις καταστολής (απεργία πείνας 300 μεταναστών). Η αστική τάξη δεν έχει πάψει να φοβάται το Δεκέμβριο του 2008 και το ότι τα κέντρα αγώνα των Δεκεμβριανών λειτουργήσαν μέσα στο άσυλο. Το άσυλο ιδέων για το οποίο μιλάνε οι εκπρόσωποι του υπουργείου και της κυβέρνησης το γνωρίζουμε όταν περικυκλώναν τα ΜΑΤ τη Νομική, όταν πετάξαμε καφιεδες από γενικές συνελεύσεις συνδικατικών συλλόγων ή όταν ακόμα ασκήθηκαν νομικές διώξεις ενάντια στις πρυτανικές αρχές του

και ουσιαστικά η συμμετοχή των φοιτητών στη **λίπη αποφάσεων μέσα στα ιδρύματα, καταργείται η ύπαρξη παρατάξεων μέσα στο πανεπιστήμιο φοιτητών και καθηγητών και απαλείφονται πλήρως οι φοιτητικοί σύλλογοι.** Δημοργανούνται δηλαδή οι όροι για την απρόσκοπτη λειτουργία ενός οργανισμού που λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικούς όρους κάτω από την κυριαρχία ενός οργάνου το οποίο δεν έχει τίποτα να κάνει με το σημερινό καθεστώς της "συνδιοίκησης".

Ο νέος νόμος-πλαίσιο, η ναυαρχίδα της αντι-μεταρρυθμιστικής εκστρατείας της Διαμαντοπούλου σε ΑΕΙ και ΤΕΙ, δεν έρχεται σαν κεραυνός εν αιθρία, έρχεται να οργανώσει, να κατευθύνει και να εντείνει μια πραγματικότητα χρεοκοπίας και διάλυσης η οποία είναι ήδη εδώ. Η υπεράσπιση του πανεπιστημίου σε αυτές τις συνθήκες δεν μπορεί να γίνει μέσω των συντεχνιακών λίγο-πολύ αντιδράσεων των πρυτανικών ιδρυμάτων με ψηφοφορία των υπολοίπων επί τα καθηγητών-μελών. Ο πρύτανης εκλέγεται από τα Συμβούλια Διοίκησης με ενιαία λίστα υποψηφιοτήτων και για τριετή θητεία. **Στο όνομα της κατάργησης των κομματικών συνδικατικών συλλόγων ή όταν ακόμα ασκήθηκαν νομικές διώξεις ενάντια στις πρυτανικές αρχές του**

Υγεία ΤΟ ΕΣΥ ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΤΡΟΪΚΑΣ

Ο χώρος της υγείας και πιο συγκεκριμένα το ΕΣΥ αποτελεί επίλεκτο στόχο της τρούκας, ΕΕ/ΕΚΤ/ΔΝΤ. Γιαυτό και ο εκλεκτός υπηρέτης τους ο κ. Λοβέρδος ετοιμάζεται εντατικά, μετά και την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου, να σεργιλάει το ΕΣΥ στο κύριο πιάτο των αφεντικών του.

Την στιγμή που οι ανάγκες του εργαζόμενου πληθυσμού σε υγεία, περιθαλψη και κοινωνική φροντίδα αυξάνονται δραματικά, η κυβέρνηση των προθύμων προχωρά στην οριστική υπονομιεση και διάλυση του δημόσιου συστήματος υγείας. Η δραματική μείωση της χρηματοδότησης των νοσοκομείων και όλων των υπηρεσιών υγείας, οι αυξανόμενες ελλείψεις υγειονομικού προσωπικού, οι συνεχείς μειώσεις της δωρεάν παροχών της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και η κατάργηση και συγχώνευση νοσοκομείων είναι απλά προσεισμοί και προμνηύουν αυτό που πρόκειται να ακολουθήσει σύντομα.

Κυριολεκτικά, ο ζώες και το αίμα του εργαζόμενου λαού, προφέρονται για να σωθεί ο βαριά άρρωστος καπιταλισμός. Η διάλυση της δημόσιας υγείας, όχι μόνο δεν θα προφέρει τίποτα στη μείωση του καπιταλιστικού χρέους, αλλά θα ανοίξει την όρεξη των ιδιωτικών πιράνχας της υγείας να κατασπαράξουν ό,τι έχει απομείνει από το ΕΣΥ.

Οι αντιδράσεις από τους εργαζόμενους στους χώρους της υγείας και τον λαό έχουν ήδη αρχίσει (7ο νοσοκομείο ΙΚΑ, νοσοκομείο Πατισίων, νοσοκομείο Δ. Αττικής, διαμαρτυρίες για την φρεϊκή κατάσχεση των πολυαρμένων ΙΚΑ κ.α.). Οι αντιδράσεις αυτές είναι ακόμα πολύ μικρές και αναντίστοιχες με την κρίσιμότητα της κατάστασης. Πρέπει να αναπτυχθούν, να οργανωθούν και κυρίως να τις αγκαλιάσει και να τις στηρίξει ο λαός.

Η ανάγκη αλλήλ και το καθήκον από εδώ και πέρα για την δημιουργία ενός παλλαϊκού κινήματος υγείας, που θα απαιτήσει και θα επιβάλει το αυτονόητο και θεμελιώδες δικαίωμα που έχει κάθε κάτοικος αυτής της χώρας, το δικαίωμα της δωρεάν και υψηλής επιπέδου ιατρικής φροντίδας και περιθαλψης.

Η ανάγκη δημιουργίας πανελλαδικού κινήματος για το ζήτημα της υγείας, ήταν το αντικείμενο ανοιχτής συσκέψης που πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 20-7 στα γραφεία της ΟΕΝΓΕ. Την σύσκεψη κάλεσαν πρωτοβουλίες εργαζομένων που δραστηριοποιούνται σε νοσοκομεία της Αθήνας (Νίκαια, Ερυθρός, ΨΝΑ, Αττικό κ.α.) και έγινε μια πρώτη ανταλλαγή απόψεων για το πως μπορεί να αναπτυχθεί ο αγώνας.

Γ. Μπ.

Τζιράς Νίκος

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΣΤΗ ΛΙΣΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΞΕΠΟΥΛΙΟΥΝΤΑΙ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΛΑΡΚΟ

Το από καιρό αναμενόμενο κι εκ Μνημονίου προβλεπόμενο γεγονός, ανακινώθηκε κι επίσημα: Το υπουργείο Οικονομικών δημοσίευσε τις προακλήσεις για εκδίωξη ενδιαφέροντος για τη διαδικασία επιλογής χρηματοοικονομικών συμβούλων με στόχο την άμεση προώθηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων.

Με απλά λόγια ανακοίνωσε κι επίσημα την έναρξη της διαδικασίας ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας στο μεγάλο κεφάλαιο. Ψέλοντας να δείξει αποφασιστικότητα στους Ευρωπαίους εταίρους της, εν όψει της Συνόδου Κορυφής της Πέμπτης 21 Ιουλίου, αποφάσισε την επίσηυση των διαδικασιών καταστρώνοντας επτά σχέδια αποκρατικοποιήσεων με ταχύτητα αστραπής.

Η πρώτη λίστα με τα επτά σχέδια είναι η εξής:

1. Η ιδιωτικοποίηση της TRAINOSE, του ΕΔΙΣΥ (Εθνικός Διαχειριστής Σιδηροδρομικών Υποδομών)-Θυγατρικής του ΟΣΕ, των σταθμών Αθήνας, Πειραιά, Θεσσαλονίκης, Βόλου και Λάρισας, και γενικά εκμεταλλεύσεις και παλίσσεις και άλλων περιουσιακών στοιχείων του ΟΣΕ.
2. Η πώληση του 40% των ΕΛΤΑ και η εκχώρηση του μανάτζμεντ σε ιδιώτες.
3. Η πώληση του 55,2% της ΛΑΡΚΟ και η εκχώρηση του μανάτζμεντ σε ιδιώτες.

σημαίνει πως έχουν σκοπό να μην αφήσουν τίποτα στον αέρα, στο έδαφος, στο νερό, ή στο υπέδαφος αυτής της χώρας, που να μην ξεπουληθεί στους γύπες του κεφαλαίου που τριγυρνάνε κρῶζοντας πάνω από το πτώμα του χρεοκοπημένου ελληνικού κράτους προσδοκώντας ν' αρπάξουν κι από ένα κομμάτι.

Οι δύο επιχειρήσεις που βρίσκονται σε περίοπτη θέση στη λίστα και έχουν προτεραιότητα στην πώλησή τους, είναι ο ΟΣΕ με τη θυγατρική του TRAINOSE, αποτελεί την πιο συκοφαντημένη επιχείρηση που, λίγο-πολύ, στοχοποιήθηκε από κυβέρνηση και ΜΜΕ, μαζί με άλλες ΔΕΚΟ, ως μια από τις βασικές αιτίες της οικονομικής αθλιότητας της χώρας λόγω των «μεγάλων ζημιών» που κατέγραφαν. Αυτό όμως που είναι πλέον ευρέως γνωστό είναι πως ήδη από μήνες συζητείται το ενδεχόμενο πώλησης σε διεθνείς χρηματοοικονομικούς κύκλους για τη θεωρείται πως τα ακίνητα της εταιρείας, ιδιαίτερα στη γραμμή Αθίνα-Θεσσαλονίκη, είναι «χρυσωραχείο» για την ανάπτυξη υποδο-

μών δικτύου εμπορευματικών μεταφορών. Ήδη στο πρώτο τρίμηνο του 2011 η TRAINOSE ήταν ξανά κερδοφόρος, ενώ ως το τέλος του έτους αναμένεται να έχει κέρδος 20 εκατ. ευρώ.

μὲν υπόλοιπο 11,4% κατέχει η ΔΕΗ. Μια επιχείρηση που το 2009 κατέγραψε ζημιές, κατάφερε λόγω αύξησης της παγκόσμιας ζήτησης με ταυτόχρονη μείωση της παραγωγής από άλλες ανταγωνιστικές μονάδες διεθνώς, το 2010 να είναι κερδοφόρος με κύκλο εργασιών που ανέρχεται στα 240 εκατ. ευρώ έναντι 100 εκατ. ευρώ προ διετίας. Με 14.000 τόνους παραγόμενου σιδηρονικελίου (που αναμένεται να αγγίζει τις 18.500), με την τιμή του τόνου να κινείται παγκόσμια στις 28.000 δολ., ο τζίρος της ΛΑΡΚΟ υπολογίζεται πως μπορεί να αγγίζει τα 340 εκατ. ευρώ, προερχόμενα από εξαγωγές. Πώς συμβαδίζει η πώληση μιας τόσο προσοδοφόρας επιχείρησης με την υποτιθέμενη πάλη για τη μείωση του δημόσιου ελλείμματος;

Η ΛΑΡΚΟ, από την άλλη, αποτελεί σίγουρα το μεγάλο «φιλέτο» του ελληνικού δημοσίου με την ισχυρή θέση που έχει καταφέρει να αποκτήσει στην διεθνή αγορά σιδηρονικελίου, κατέχοντας σημαντικό μεριδίό της. Ελέγχεται κατά 55,2% από το Δημόσιο (δηλαδή το ποσοστό που πάει προς πώληση), κατά 33,4% από την ΕΤΕ, ενώ το

νανις περιστολή των δικαιωμάτων τους, απολύσεις σε μόνιμους κι εργολαβικούς, σκληρότερη εκμετάλλευση από αυτή που ήδη βιώνουν. Γι' αυτό και είναι άναγκη η άμεση κινητοποίηση ενάντια στο ξεπούλημα, κι ενάντια στην ίδια την κυβέρνηση, για την ανατροπή της. Οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ, και όλων των υπό πώληση επιχειρήσεων (κι όχι μόνο) πρέπει να χτίσουν την ενόπιά τους σε ένα κοινό ταξικό μέτωπο αγώνα για την αντιμετώπιση της κοινής φρικτής «μοίρας» που τους ετοιμάζουν.

Η εργατική τάξη που καίγεται μέσα στα καμίνια και κρέμεται στις σκαλωσιές είναι αυτή που παράγει τον πλούτο που έρχονται σήμερα να πουλήσουν οι εξωνημένοι πωλητές του ΠΑΣΟΚ, λες και τους ανήκει. Μόνο οι εργάτες μπορούν να έχουν λόγο για την τύχη των επιχειρήσεων που οι ίδιοι έχουν χτίσει με τον αίμα τους. Μόνο οι εργάτες μπορούν να έχουν λόγο για το πώς θα οργανωθεί η παραγωγή, για το πώς θα μοιραστούν οι ώρες εργασίας, για το που θα κυμανθούν οι μισθοί τους. Αυτοί και κανείς άλλος, μπορούν να αναλάβουν τη διαχείριση της παραγωγής, και κάτω από την δική τους εξουσία, κι ολόκληρης της Κοινωνίας.

Κ.Α.

Νέα μέτρα ενόψει

Για τέταρτη συνεχόμενη φορά αναμένεται να γραφτεί ο φετινός προϋπολογισμός. Χαμηλά φορολογικά έσοδα, βαθύτερη ύφεση, αλλά και αστοχίες στο πρόγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων θα φέρουν νέα μέτρα τον προσεχή Σεπτέμβρη-Οκτώβρη. Μαζί με τους στόχους του προϋπολογισμού τίθεται σε αμφισβήτηση και η έγκριση της 7ης δόσης ύψους 8 δισ. ευρώ του δανείου της τρόικα.

Την Τρίτη 16 Αυγούστου, ξεκινά ο νέος έλεγχος της τρόικας για τα ελάχιστα -καθώς φαίνεται- πεπραγμένα της κυβέρνησης κατά το πρώτο εξάμηνο του έτους, αλλά και τον ενάμιση μήνα μετά την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου. Η απόφαση, όμως, για την 6η δόση εξαρτάται ουσιαστικά από τις αποφάσεις της έκτακτης συνόδου κορυφής στις Βρυξέλλες την περασμένη Πέμπτη και, κυρίως, από το ρυθμό εφαρμογής τους. Και αυτό γιατί από τη μεριά της Ελλάδας, οι ελπίδες μιας σημαντικής προόδου στην εκτέλεση του Μεσοπρόθεσμου σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα μετά την ψήφιση του είναι στην πραγματικότητα αμελητέες.

Ενάμιση μήνα μετά την ψήφιση του Εφαρμοστικού Νο1 (30 Ιουνίου) και δέκα ημέρες μετά την σχεδόν σίγουρη ψήφιση του μίνι-εφαρμοστικού, δηλαδή μιας σειράς επιπλέον φορο-εισπρακτικών μέτρων (5 Αυγούστου) είναι εντελώς αδύνατο να έχει αποτυπωθεί ακόμα και μια στοιχειώδης βελτίωση τα έσοδα του Κράτους και να έχουν εισρεύσει 1 δισ. ευρώ από την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και, αντίθετα, είναι πολύ πιθανό το βάθεμα της ύφεσης.

- **ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ Η ΠΩΣΗ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΣΟΔΩΝ.** Το κύμα των εισφορών και των φόρων θα απαιτήσει ένα ορισμένο χρονικό διάστημα μέχρι να αποδώσει τα δόντα στα κρατικά ταμεία, χωρίς και αυτό να είναι ακόμα πολύ σίγουρο. Προκειμένου να υπάρξει ακόμα μεγαλύτερη εξοικονόμηση και να αποφευχθούν οι δυσάρεστες εκπλήξεις στο δ' τρίμηνο του έτους, προωθείται με ταχύτατους ρυθμούς και η ψήφιση του νέου γενικού μισθολογίου στο δημόσιο που θα περικλύψει 300-350 εκ. ευρώ από τους δημοσίους υπαλλήλους μέχρι το τέλος του 2011.
- **ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ.** Σε περίπτωση που υπάρξει οποιαδήποτε σημαντική απόκλιση από το στόχο των αποκρατικοποιήσεων, είτε όσον αναφορά στο χρόνο που αυτές πρέπει να γίνουν, είτε στα δισ. ευρώ που πρέπει να εισρεύσουν (5 δισ. ευρώ μέχρι τέλος του έτους), αυτό θα έχει εξαιρετικά αρνητικές συνέπειες για τον προϋπολογισμό. Η περίπτωση της πώλησης του 10% των μετοχών του ΟΤΕ είναι χαρακτηριστική: Πουλήθηκε σε τιμή 300% χαμηλότερη από εκείνη του 2008, ενώ το γεγονός ότι πουλήθηκε εντός χρονοδιαγράμματος οφείλεται στην τότε συμφωνία που προέβλεπε ότι η αγορά θα γινόταν υποχρεωτικά από την Deutsche Telekom και άρα, δεν υπήρξε καμία καθυστέρηση. **Δεδομένου πως όλα τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις θα κατευθύνονται προς αποπληρωμή τόκων-χρεολυσίων, κάθε απόκλιση από τους στόχους αυτών των εσόδων θα πρέπει να καλύπτεται από περικοπές άλλων δημοσίων δαπανών.**
- **ΥΦΕΣΗ 4,5% ΦΕΤΟΣ.** Η πιο πρόσφατη έκθεση του ΚΕΠΕ προβλέπει ύφεση 4,4% το 2011 (3,8% προβλέπει το ΥΠΟΙΚ και η Τρόικα), ενώ μετά το Economist Intelligence Unit και η Deutsche Bank μιλά για ύφεση 1,4%-1,5% το 2012 (ανάπτυξη 0,6% προβλέπουν ΥΠΟΙΚ-Τρόικα). Παραπέρα καθίζηση της οικονομίας θα ανεβάσει ακόμα περισσότερο το ύψος του δημοσίου του χρέους (σαν ποσοστό του ΑΕΠ), που με βάση τις προβλέψεις της Τρόικας θα ανέλθει στο 166% του ΑΕΠ φέτος (με ύφεση 3,8%) και στο 172% τον επόμενο έτος (με ανάπτυξη 0,6%)...

Δ.Κ.

Στις 10 Σεπτέμβρη Διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη

Σε ανεξάρτητη από τις γραφειοκρατικές διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη, στις 10 Σεπτεμβρίου 2011 ημέρα εγκαίνιου της ΔΕΘ, καλεί η Πρωτοβουλία για ένα Ανεξάρτητο Κέντρο Αγώνα Εργατών.

«Την μέρα αυτή οι εργαζόμενοι της χώρας ανεξάρτητα από χρώμα και εθνικότητα, οι άνεργοι, οι απόκληροι αγανακτισμένοι και οργισμένοι θα πρέπει να είμαστε εκεί. Θα πρέπει να είμαστε εκεί για να καταγγείλουμε τα συμβόλαια της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και να θυμίσουμε σε όλους αυτούς πως εμείς δεν υπογράψαμε κανένα συμβόλαιο. Πρέπει να θυμίσουμε σε όλους αυτούς πως η βουλή των δωσίλογων και της υποταγμένης αριστεράς δεν μας αντιπροσωπεύει. Πρέπει να είμαστε εκεί σε μια ανεξάρτητη ταξική συγκέντρωση και πορεία μακριά από τους πράκτορες της κυβέρνησης της ξεπουλημένης ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ», αναφέρει η ανακοίνωση.

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7! ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΛΑΡΚΟ

Συνάδελφοι, καταγγέλλουμε αυτές τις τακτικές και θα πολεμήσουμε κάθε απόπειρα εξαγοράς. Παλεύουμε για να μπορούμε να χτίσουμε σχέσεις εμπιστοσύνης μεταξύ των εργατών, για να γίνει δυνατόν μέσα από πραγματική δημοκρατική συζήτηση στην ΓΣ του Σωματείου να μπορούμε να βρούμε τις δράσεις που θα σπάσουν ένα αγώνα που μπαίνουμε τώρα. Και αυτό δεν δικαιολογείται, γιατί η ΛΑΡΚΟ έχει εμπειρία από παλιά πως οι αγώνες για να είναι νικηφόροι δεν πρέπει να μένουν απομονωμένοι. Οι παλιοί θυμούνται πως υπερασπίστηκαν και άλλοτε οι εργάτες το δικαίωμα στην δουλειά και εργοστάσιό μας.

Όχι μόνο την ΛΑΡΚΟ αλλά όλη την δημόσια περιουσία που ανήκει στον εργαζόμενο λαό. Μια περιουσία που αποτελείται από υπηρέσίες και κοινωφελείς επιχειρήσεις που στηρίζουν την ζωή του φτωχού εργαζόμενου, του σταξιόχικου, της νέας γενιάς καθώς και των μικρο-επαγγελματιών που αγωνιούν σήμερα για το μέλλον τους.

Όχι μόνο την ΛΑΡΚΟ αλλά όλη την δημόσια περιουσία που ανήκει στον εργαζόμενο λαό. Μια περιουσία που αποτελείται από υπηρέσίες και κοινωφελείς επιχειρήσεις που στηρίζουν την ζωή του φτωχού εργαζόμενου, του σταξιόχικου, της νέας γενιάς καθώς και των μικρο-επαγγελματιών που αγωνιούν σήμερα για το μέλλον τους.

Θέλου να μας πουλήσουν λοιπόν και μας το ανακοινώσαν επίσημα. Για την δική μας ζωή πρέπει, ενάντια σε αυτήν την κυβέρνηση και σε όποια άλλη σταθεί απέναντι στα συμφέροντά μας, να βρεθεί ένα αξιο των εργατικών παραδόσεων κίνημα εργατών που να τις αναρτίζει προσαρμοσμένα στην τάξη μας από τα καταστροφικά τους σχέδια και μέτρα.

Συνάδελφοι, η κυβέρνηση αυτή μας κήρυξε τον πόλεμο και πρέπει να την πολεμήσουμε. Ή αυτοί ή εμείς είναι οι ερωτήματα που μας έχει τεθεί. Και πρέπει να απαιτήσουμε στην πρόκληση αυτή παλεύοντας να οργανωθούμε αποτελεσματικά απέναντι στην κυβέρνηση και στην εργοδοσία.

Ενώπιον λοιπόν σε αυτές τις αγωνιστικές παραδόσεις που το εργατικό κίνημα της χώρας αλλά και ιδιαίτερα του χώρου μας έχει, η σημερινή διοίκηση μπρος στο βάρος του αγώνα διαλέγει την φυγή. Προσπαθώντας ταυτόχρονα να μεταθέσει στους εργάτες του εργοστασίου αυτή την αδυναμία με φτηνές δικαιολογίες του τύπου «να εδίδε δεν μαζεψήκαμε», ενώ οι ίδιοι κάνουν ότι μπορούν για να αποξιώσουν την συνέλευση!

Ενώπιον λοιπόν σε αυτές τις αγωνιστικές παραδόσεις που το εργατικό κίνημα της χώρας αλλά και ιδιαίτερα του χώρου μας έχει, η σημερινή διοίκηση μπρος στο βάρος του αγώνα διαλέγει την φυγή. Προσπαθώντας ταυτόχρονα να μεταθέσει στους εργάτες του εργοστασίου αυτή την αδυναμία με φτηνές δικαιολογίες του τύπου «να εδίδε δεν μαζεψήκαμε», ενώ οι ίδιοι κάνουν ότι μπορούν για να αποξιώσουν την συνέλευση!

Ενώπιον λοιπόν σε αυτές τις αγωνιστικές παραδόσεις που το εργατικό κίνημα της χώρας αλλά και ιδιαίτερα του χώρου μας έχει, η σημερινή διοίκηση μπρος στο βάρος του αγώνα διαλέγει την φυγή. Προσπαθώντας ταυτόχρονα να μεταθέσει στους εργάτες του εργοστασίου αυτή την αδυναμία με φτηνές δικαιολογίες του τύπου «να εδίδε δεν μαζεψήκαμε», ενώ οι ίδιοι κάνουν ότι μπορούν για να αποξιώσουν την συνέλευση!

ΔΙΕΘΝΗΣ "ΤΕΡΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ" ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΟΛΙΣΚΟΥ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Αισχρός ο ρόλος της κυβέρνησης Παπανδρέου

Με μια πολεμική επιχείρηση σε διεθνή ύδατα, ομολογούμενως ότι αιματηρή όπως πριν ένα χρόνο, το υπό γαλλική σημαία σκάφος "Dignité/Al Karama" καταλήφθη από το ισραηλινό ναυτικό και οδηγήθηκε στο λιμάνι Ασσότ.

Οι 17 επιβαίνοντες (μεταξύ των οποίων ο έλληνας καθηγητής ΤΕΙ Βαγγέλης Πισσίας) συνελήφθησαν, επιβιβάστηκαν σε ισραηλινή φρεγάτα, ανακρίθηκαν, για να αφεθούν αργότερα ελεύθεροι. Αυτή είναι η φετινή κατάληξη του στολιόσκου της Ελευθερίας "Freedom Flotilla II - Stay Human", της διεθνούς πρωτοβουλίας αλληλεγγύης που επιχειρεί να σπάσει το παράνομο εμπάργκο του Ισραήλ κατά του Παλαιστινιακού λαού της Γάζας. Το αντίστοιχο του Ισραήλ κατά του Παλαιστινιακού λαού της Γάζας. Το αντίστοιχο του Ισραήλ κατά του Παλαιστινιακού λαού της Γάζας. Το αντίστοιχο του Ισραήλ κατά του Παλαιστινιακού λαού της Γάζας. Το αντίστοιχο του Ισραήλ κατά του Παλαιστινιακού λαού της Γάζας.

Μόνο ένα από τα πλοία της "Freedom Flotilla II - Stay Human", της διεθνούς πρωτοβουλίας αλληλεγγύης που επιχειρεί να σπάσει το παράνομο εμπάργκο του Ισραήλ κατά του Παλαιστινιακού λαού της Γάζας. Το αντίστοιχο του Ισραήλ κατά του Παλαιστινιακού λαού της Γάζας. Το αντίστοιχο του Ισραήλ κατά του Παλαιστινιακού λαού της Γάζας. Το αντίστοιχο του Ισραήλ κατά του Παλαιστινιακού λαού της Γάζας.

Με ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία «Ένα Καράκι για τη Γάζα» καταγγέλλει: «Το Ισραήλ, για μια ακόμα φορά, εμφανίζεται στον ρόλο του σερίφη της υποναστατοκικής Μεσογείου του Ισραήλ, Παλαιστινιακό διεθνούς δικαίου, η επιστράτευση κάθε έκνομου ή νομιμοφανούς μέσου για να πετύχει τους στόχους του, για να αποτρέψει κάθε προσπάθεια έκφρασης έμπρακτης διεθνούς αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, είναι μια πάγια, γνωστή τακτική που η ελληνική κυβέρνηση, με την "Βασιλικήν του βασιλέως" στάση που, αφού ξεπέρασε κάθε φιλοισραηλινή προσδοκία, δέχθηκε παρακολούθηση ακτιβιστών και έφθασε μέχρι τη δολιοφθορά του πλοίου Τζουλιάνο μέσα στην μαρίμι που ο Έλληνας Πρόεδρος -για πρώτη φορά Έλληνας πολιτικός- αποδοκιμαζόταν έντονα από όλους τους Παλαιστίνους στη Ραμάλα».

Θ.Κ.

Το έγκλημα της 11/7/11 και οι συνέπειες του

Η έκρηξη της πραγματικότητας στην Κύπρο

Ηφονική έκρηξη των 98 Ημφορευματοκιβωτίων πυρομαχικών στη ναυτική βάση «Ευάγγελος Φλωράκης» στην Κύπρο, έχει πυροδοτήσει μια πρωτοφανή για τα κυπριακά δεδομένα δημοσιοποίηση του κυπριακού λαού. Η δολοφονία 13 ανθρώπων που βρέθηκαν στην περιοχή δεν ήταν ούτε δυστύχημα ούτε ακόμα μια τραγωδία, παρά μια ακόμη φρικτή κρατική δολοφονία. Τόσο η κατάσχεση των πυρομαχικών από την κυβέρνηση Χριστόφια το 2009, μετά από εντολή των ΗΠΑ, όσο και η μετέπειτα πορεία της διαχείρισής τους, έχει αποκαλύψει ένα πολιτικό σκάνδαλο που βαραίνει όλη την πολιτική και στρατιωτική ηγεσία του νησιού.

Στην προσπάθειά μας να αποκηρύσουμε μια σαφή εικόνα του τι συνέβη κατά την έκρηξη αλλά και για τις μετέπειτα πρωτοφανείς αντιδράσεις στην Κύπρο, παραθέτουμε μια συνέντευξη από τη **Δώρα Φόρου**, μέλος της Ελευθεριακής Συνδικαλιστικής Ένωσης (ΕΣΕ) της Αθήνας που διαμένει και εργάζεται στην Κύπρο:

-ΝΠ: Ποια είναι η κατάσταση που επικρατεί στην Κύπρο τις τελευταίες μέρες;
 -ΔΦ: Η κατάσταση στην Κύπρο τις τελευταίες μέρες αντανακλά τόσο τις συνέπειες τις οποίες και δέχθηκε το νησί από την παγκόσμια οικονομική κρίση, όσο και από την εγκληματική αδιαφορία της πολιτικής σκηνής στη διαχείριση κρίσεων οικονομικού και κοινωνικού συμφέροντος: αναφέρονται στην απραξία και την αναλγησία του συνόλου του επίσημου κοινοβουλευτικού κόσμου στο έγκλημα της 11/7/11.

-ΝΠ: Γιατί το κυπριακό κράτος αδιαφόρησε για την ύπαρξη τόσων τόνων πυρομαχικών;

-ΔΦ: Το συγκεκριμένο πλοίο «Monchegorsk», υπό κυπριακή σημαία, νηολογήθηκε στην Κύπρο ως πλοίο που εκτελεί εμπορικές υπηρεσίες και άκρως εμπορικά δρομολόγια. Όταν το 2009 συνελήφθη και κατασχέθηκε το φορτίο του από τις Αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας μετά από εντολές των ΗΠΑ, τόσο η Κυβέρνηση Χριστόφια όσο και τα ΜΜΕ άφησαν τον κόσμο εντελώς ανημέρωτο τόσο

για το φορτίο που μετέφερε το εν λόγω πλοίο όσο και για τις ενδεχόμενες ποινικές ευθύνες αυτών που το νηολόγησαν, όσο και αυτών που το είχαν στην ιδιοκτησία και κατοχή των. Αξίζει δε να αναφέρουμε ότι ποινικές ευθύνες ποτέ δεν αποδόθηκαν!

Καίτοι, λοιπόν, εντελώς αμυδρά αναφέρθηκε στον Τύπο ότι το εν λόγω πλοίο μετέφερε πυρομαχικά, εντούτοις ποτέ ξανά σε επίσημο επίπεδο ενημέρωσης του κόσμου αλλά και των κατοίκων της περιοχής που μεταφέρθηκε το εν λόγω φορτίο δεν έγινε ουδεμία νύξη. Τον τόπο, τρόπο και χρόνο μεταφοράς του φορτίου αλλά και το περιεχόμενό του το κρατούσαν μυστικό οι κυβερνώντες όποιους κι αν περιλαμβάνει αυτή η λέξη, τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τη Βουλή, την Επιτροπή Άμυνας, την Εθνική Φρουρά και όσους εμείς δεν γνωρίζουμε. Το σίγουρο δε είναι πως ο κοινός πολίτης δεν γνώριζε πού βρισκόταν το φορτίο αυτό, τι περιείχε ούτε κι αν ακόμη αυτό ήταν ή όχι στην Κύπρο.

Από τα τελευταία γεγονότα έγινε γνωστό πως το φορτίο αυτό όχι μόνο βρισκόταν στην Κύπρο αλλά η πολιτική ηγεσία το τοποθέτησε δίπλα στον μεγαλύτερο σταθμό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στην Κύπρο (Μονή - Λεμεσός), μέσα στη Ναυτική Βάση στο Μαρί, 5 χιλ από κατοικημένες περιοχές και μόνο λίγα χιλιόμετρα από την κύρια εθνική οδό Λεμεσού - Λευκωσίας που κατά μέσο όρο την χρησιμοποιούν 2.000 αυτοκίνητα ημερησίως. Η επι-

λογή τους αυτή ήταν μοιραία μιας και από τα έγγραφα που δίδονται από τις 11/7/11 και μετά στη δημοσιότητα διαφαίνεται ότι όλοι οι πολιτικοί γνώριζαν, όλες οι πολιτικές κοινοβουλευτικές ομάδες και δυνατόν κατά τον τόπο γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν για το φορτίο, για την επικινδυνότητα τοποθέτησής του στην ναυτική βάση στο Μαρί και δη δίπλα στον ηλεκτροπαραγωγικό σταθμό, μιας και μια κακή μεταχείριση του φορτίου θα οδηγούσε σε τεραστίες ζημιές και σίγουρα σε ανθρώπινες απώλειες.

-ΝΠ: Ουσιαστικά η πολιτική ηγεσία του τόπου γνώριζε για το φορτίο και την επικινδυνότητά του, γιατί λοιπόν επέλεξαν να το κρατήσουν στην εν λόγω περιοχή;

-ΔΦ: Αυτό είναι το κεντρικό ερώτημα όλων μας! Αυτό είναι το κεντρικό ερώτημα των κατοίκων της περιοχής και δη των συγγενών των θυμάτων. Τα ζητηρώματα της 11 Ιουλίου 13 άνθρωποι διαμελίστηκαν, κήκησαν ζωντανά, πνίγηκαν από ασφυξία και από τα χημικά μιας έκρηξης που ενώ ήταν αναμενόμενη, άφησε ανάληψη την πολιτική ηγεσία ακόμη και ως προς την υποχρέωσή της να δώσει έγκαιρα τα ονόματα των νεκρών.

-ΝΠ: Ήταν αναμενόμενη;

-ΔΦ: Βέβαια! Από τις πληροφορίες που λαμβάνουμε αυτή τη βδομάδα φαίνεται ότι τα τελευταία 2 χρόνια χώρες όπως η Γαλλία προσφέρθηκαν να καταστρέψουν το εν λόγω φορτίο ή να το μετακινήσουν χωρίς όμως οιανδήποτε ανταπόκριση από την

Κυπριακή κυβέρνηση. Η δε Πυροσβεστική υπηρεσία μόλις μια βδομάδα πριν την έκρηξη έσβησε μια μικρού μεγέθους πυρκαγιά που δημιουργήθηκε στα κοντινότερα τα οποία και περιείχαν το εν λόγω φορτίο, προειδοποιώντας τις Αρχές και την Κυβέρνηση ότι υφίσταται κίνδυνος ανάφλεξης και έκρηξης του φορτίου, επιβεβαιώνοντας έτσι τη Γενική Ελέγτρια του Κράτους που απαιτούσε, μαζί με τον διοικητή της ναυτικής βάσης, την απομάκρυνση του εν λόγω φορτίου από την περιοχή αφού ήτο άκρως επικίνδυνο και δυνατόν προς έκρηξη.

Τόσοι κρατικοί αξιωματούχοι, τόσες επιστολές από τον διοικητή της βάσης για μικρο-έκρηξεις, τόσες φωνές από τους στρατιώτες που έβλεπαν τα κοντινότερα να παραμορφώνονται δεν στάθηκαν ικανές να μεταπίσουν την κυβέρνηση ώστε να τα μεταφέρει ή να τα καταστρέψει, παρά μόνο απαιτούσε πως δεν διαθέτει κονδύλια δια την πρόποσα αποθήκευσή των. Μια αποθήκευση που μάλλον είναι εύλογη όταν υφίστανται τόνοι πυρομαχικών κοντά σε κατοικημένες περιοχές και δη σε στρατιωτικές ηλικίας 18-20 που εκτιθενται από την απρέπεια και τον ερασιτεχνισμό των κυβερνώντων σε θανάσιμο κίνδυνο.

-ΝΠ: Πώς ήταν στην Κύπρο η μέρα της έκρηξης και η επομένη αυτής;

-ΔΦ: Ξαφνικά βρεθήκαμε στους 45 βαθμούς χωρίς ρεύμα! Αυτό ήταν το λιγότερο. Έχουμε και 13 άμαχους πολίτες και οπλίτες νεκρούς και φέρετρα αυτών άδεια από

διαμελισμένα κορμιά που σήμερα οι οικογένειές τους και η κυπριακή κοινωνία στο σύνολο της καλείται να δεχθεί ή όχι, και αυτή είναι η επόμενη μέρα: με ή όχι την πολιτική της ανοχής, των εγκλημάτων, των κλειστών χαρτιών και της σιωπής! Σε αυτό φαίνεται πως απάντησε ήδη ο κόσμος όπου επί 10 μέρες βρίσκεται πεζός και με κεριά κατά χιλιάδες έξω από το προεδρικό μέγαρο, στις πλατείες και στις γειτονιές και διαδηλώνει όχι μόνο κατά της πολιτικής Χριστόφια αλλά κατά της πολιτικής αυτού του κράτους. Ίσως για πρώτη φορά οι πολίτες είδαν τον εκθρόνο όχι μόνο στα μάτια των κυβερνώντων που «βλέπε», αλλά των κυβερνώντων πίσω από τους θεσμούς, τούτέστιν της κυβέρνησης, της βουλής, των κομμάτων και ευτυχώς του κεφαλαίου. Για πρώτη φορά ο κόσμος ζύγισε τα δάκρυα ακόμη μιας τραγωδίας και αποφάσισε πως οι πολιτικές ευθύνες βαρύνουν όλους, από τον πρόεδρο ως τον κάθε βουλευτή, ως τον κάθε πολίτη που με τη σιωπή του συντηρεί ένα σύστημα φιλμωσης της πολιτικής γνώμης και γνώσης, ένα σύστημα που συντηρεί έναν αποσαθρωμένο στρατό ανάκονο για επίθεση και για άμυνα που ουσιαστικά επιστρέφει τα παιδιά του σε φέρετρα μετά από πειράματα των πολιτικών και στρατιωτικών αρχών!

-ΝΠ: Ο κόσμος στην Κύπρο πιστεύει πως η όλη έκρηξη ήταν ευθύνη πολιτική;

-ΔΦ: Η γνώμη του κόσμου έχει πάψει τα τελευταία εικοσιτετράωρα να είναι κοινή. Όλοι διακατέχονται από ένα μεγάλο μένος και οργή κατά των πολιτικών, ανεξαρτήτως κόμματος και ιδιαίτερα κατά της σημερινής κυβέρνησης, μιας δύλια δια την πρόποσα αποθήκευσή των. Μια αποθήκευση που μάλλον είναι εύλογη όταν υφίστανται τόνοι πυρομαχικών κοντά σε κατοικημένες περιοχές και δη σε στρατιωτικές ηλικίας 18-20 που εκτιθενται από την απρέπεια και τον ερασιτεχνισμό των κυβερνώντων σε θανάσιμο κίνδυνο.

-ΝΠ: Πώς ήταν στην Κύπρο η μέρα της έκρηξης και η επομένη αυτής;

-ΔΦ: Ξαφνικά βρεθήκαμε στους 45 βαθμούς χωρίς ρεύμα! Αυτό ήταν το λιγότερο. Έχουμε και 13 άμαχους πολίτες και οπλίτες νεκρούς και φέρετρα αυτών άδεια από

φθει και ο κόσμος στο εξωτερικό. Η οργή είναι μεγάλη μιας και τα τελευταία χρόνια συμβαίνουν συχνά επεισόδια στο στρατό που οφείλονται σε κακή μεταχείριση στρατιωτών, σε κακό εξοπλισμό και στην ανοργανωσιά του στρατεύματος. Ήδη την ίδια μέρα της έκρηξης, που ήταν και η δεύτερη μέρα κατάταξης των νεοσυλλέκτων, οδήγησε πολλούς γονείς στο να αποτρέψουν τα παιδιά τους από το να καταταγούν, ενώ πολλοί ήταν εκείνοι που ζήτησαν την απομάκρυνση των στρατοπέδων από τις περιοχές των με επιστολές και ψηφίσματα. Ο κόσμος έχει αντιληφθεί ότι η Εθνική Φρουρά είναι ένα αχρείαστο μέγεθος στρατιωτικού και κοινωνικού συμφέροντος που ουσιαστικά σκοτώνει την «ήβη» του μυαλού και του ενθουσιασμού των παιδιών που καλούνται στα 18 τους επί 26 μήνες να ακολουθούν μια εκπαίδευση που ούτως ή άλλως δεν εξυπηρετεί στρατιωτικά ή τεχνικά, λόγω της μειωμένης υλικότεχνικής δομής και ύλης. Ίσως βέβαια να ναι και η πρώτη φορά που ο κόσμος να αντιλαμβάνεται πως ο κυπριακός στρατός συντηρείται για ψευτοπατριωτικούς σκοπούς αφημένος να ταλαιπωρεί και να σκοτώνει έφηβους, δια να καυχιούνται οι «πατριώτες» δια το ελληνίζεин και το εθνικίζεин της νήσου.

-ΝΠ: Έχουν υπόσταση τα σεναρία περί δολιοφθοράς;

-ΔΦ: Θεωρούνται μάλλον ως τέχνασμα για να αποφευχθούν περαιτέρω πολιτικές ευθύνες στο εσωτερικό της χώρας. Πυρομαχικά ή και οτιδήποτε άλλο εκτεθειμένο στους 40-45 βαθμούς κελσίου για 3 χρόνια σίγουρα δεν θέλει πρόεδρο πυροτεχνουργό για να ξέρει πως κοντά σε ηλεκτροπαραγωγικό σταθμό με μαζούτι και σε ναυτική βάση δεν πρέπει να αποθηκεύονται. Για φανταστείτε αν υπήρχε έκρηξη στο μαζούτι, θα καιγόταν η μισή Λεμεσό!

Αλλά και σήμερα μια βδομάδα μετά την έκρηξη και τα ντεπόζιτα με το μαζούτι στον ηλεκτροπαραγωγικό σταθμό παραμορφωμένα είναι ακόμα εκεί χωρίς να έχουν αδειάσει οι υπεύθυνοι το μαζούτι. Ζήτησε ήδη μια έκρηξη και ακόμα πιο ανυπόφορο. Τα ως άνω αναφερόμενα θεμιτό θα ήταν να αντιλη-

-ΝΠ: Υπάρχει περίπτωση παραίτησης αυτής της Κυβέρνησης;

-ΔΦ: Δεν προβλέπεται κάτι

ανάλογο! Ναι μεν ο κόσμος διαδηλώνει καθημερινώς έξω από το Προεδρικό κατά της Κυβέρνησης Χριστόφια, όμως είδατε κάποιον άλλο πολιτικό να κάνει δηλώσεις, να διαπλεκτεί; Όχι! Γιατί ουσιαστικά όλοι έχουν πάρει το μήνυμα από τον κόσμο ότι έχουν μερίδιο ευθύνης, ακόμη και η δεξιά αντιπολίτευση απέχει! Συν τοις άλλοις ο κόσμος στις κηδείες και των 13 θυμάτων απαξίωσε την εκπροσώπηση οιοδήποτε κόμματος και της κυβέρνησης, οι δε οιτιδήποτε αρνήθηκαν οι κηδεείς να τελεστούν δημοσία δαπάνη, δεν επέτρεψαν στους δολιοφθόρους των δικών τους ανθρώπων να ριχθούν χύμα επί πληρωμή στο φέρετρό τους.

Ός φαίνεται όμως, ακόμη και αυτή η διαλευκάνση ενός τέτοιου εγκλήματος δεν έχει γίνει αντιληπτό πόσο ουσιαστική είναι. Ήδη η Κυβέρνηση Χριστόφια ξεκινά την όλη διαδικασία έχοντας θέσει τις πολιτικές της απίτες της τραγωδίας. Κι όμως όσο απίστευτο κι αν φαίνεται, για την Κυβέρνηση είναι αρκετό ένας μόνο άνθρωπος, ο δικηγόρος που εκπροσωπεί δικαστικά την Τράπεζα Κύπρου, ο Πόλυς Πολυβίου, να εξάξει συμπέρασμα για 13 θανάτους, για την αναντιβίαση μιας ναυτικής βάσης και του κύριου ηλεκτροπαραγωγικού σταθμού! Πόσο εύκολο θα να άραγε το πόρισμα μιας επιτροπής που αποτελείται από έναν μόνο άνθρωπο νομικό και δη εκπρόσωπο των

συμφερόντων της Τράπεζας Κύπρου; Η, πόσες αλήθειες θα ειπωθούν για τη στάση της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου στην οποία και ανήκει ο ηλεκτροπαραγωγικός σταθμός για τα πόσα γνώριζε, όταν διευθυντής αυτής είναι ο διευθυντής της Γνωστής από την αεροπορική τραγωδία εταιρίας HELIOS, η εκδίκαση της οποίας ποτέ δεν άνοιξε; Δυστυχώς η διαφθορά, τα διαπλεκόμενα συμφέροντα και η ανωριμότητα της πολιτικής σκηνής παραμένουν κόντρα στην οργή του κόσμου!

-ΝΠ: Οι παραιτήσεις των Υπουργών Άμυνας και Εξωτερικών σημαίνουν κάτι;

-ΔΦ: Πολιτικά δηλώνουν την αποδοχή ευθύνων, κοινωνικά παραμένουν αδιάφορες μιας και ο κόσμος διακατέχεται από οργή, αφού ήδη έχει αρχίσει να σχολιάζεται το γεγονός ότι τα κοντινότερα περιείχαν και ουσίες που ουσιαστικά ίσως οδήγησαν σε αύξηση ασθνεσιών όπως ο καρκίνος. Ήδη τις τελευταίες μέρες έχει γίνει έμμεσα αποδεκτό το γεγονός ότι δεν ειπώθηκε όλη η αλήθεια για το περιεχόμενο των κοντινότερων και ότι σε ακτίνα αρκετών χιλιομέτρων από το σημείο της έκρηξης υφίσταται η πιθανότητα μόλυνσης και διαρροής ουσιών καρκινογόνων ή άλλων.

-ΝΠ: Το κύμα όμως της αγανάκτησης του κόσμου είναι πρωτοφανές για τα κυπριακά δεδομένα, πως εξηγείται;

-ΔΦ: Κατ' αρχάς προσήκον θα ήτο να διευκρινίσουμε ότι η κατάσταση στην Κύπρο τόσος πολιτικά όσο και κοινωνικά βρίσκεται μπροστά σε πρώτο-

συνεχίζομενη απραξία του πολιτικού κόσμου και δη της αριστεράς να αναμειχθεί με το λαό και δη με τα μεσοία και μικρά κοινωνικά στρώματα των Κυπρίων και των μεταναστών που δημιουργήθηκαν τα τελευταία 10 χρόνια. Απολήξισ αυτού ήταν η δημιουργία ενός αυστηρού κλίματος αδιαφορίας του πολίτη που μέχρι το 2008 δεν είχε γευτεί την οικονομικό-πολιτική στέρεση των δικαιωμάτων του, και δη την πολιτική καταπίεση. Ως εκ τούτου η πολιτική αποικία του από τα πολιτικά και κοινωνικά τεκταινόμενα ήτο δεδομένη μιας και οι αποφάσεις των ιδυόντων γίνονταν δεκτές δίχως οιαδήποτε αντίδραση και/ή αντιμετώπιση.

Η οικονομική όμως κρίση που έδειξε τις αυξομειώσεις αντιμετώπισης του κεφαλαίου απέναντι στα λαϊκά στρώματα, ίσως για πρώτη φορά έφερε τους Κύπριους αντιμετώπους με το παγκόσμιο γίνεσθαι αλλά και την ανάγκη απόκτησης όχι μιας εθνικής ταυτότητας που δεκαετίες πασχίζουν ξένοι και άλλοι να τους προσδώσουν, αλλά στην ανάκτηση απόκτησης κοινωνικής και δη πολιτικής ταυτότητας για να αποτάξουν του εισβολή του εθιολογισμού του κεφαλαίου και δη του φιλοευρωπαϊκού ρεύματος αυτού που θέλει και το νησί δέσμιο πίσω από τον τόχο χρυσό κανόνα της λύσης του κυπριακού. Ως

αποτέλεσμα αυτού ήταν η αποχή των κυπρίων από τις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές του Μαΐου από τις κάλπες που έφτασε στο 25% του ενεργού πληθυσμού με τους νέους να δηλώνουν πλέον πεπεισμένα ότι το παρόν πολιτικό σύστημα του νησιού εκτρέφει τον εθνικισμό, τον πολιτικό εθιολογισμό και την οικονομική υποταγή του πληθυσμού στον μικρόκοσμο του κεφαλαίου που δύναται πλέον και νομιμοτροπα να εκτρέφει το επίσημο κράτος της Κύπρου που λειτουργεί ως ο πολιτικός θεσμός διεκπεραίωσης κάθε είδους συναλλαγών.

-ΝΠ: Πώς θα ναι από δω και πέρα η ζωή στην Κύπρο πολιτικά και κοινωνικά;

-ΔΦ: Θέλουμε να ελπίζουμε πως ο κόσμος πλέον ξύπνησε, ο κόσμος που μαζεύεται στο Προεδρικό δεν είναι οργανωμένος και υποκινημένος, είναι κόσμος που ευαισθητοποιήθηκε και οργίστηκε από τις κρατικές δολοφονίες και την ασέβεια του κράτους απέναντι στο λαό, ενός κράτους που έμαθε στον κόσμο να κρύβεται και να φιλμώνεται κάτω από τα ψευδο-διλήμματα εθνικών προβλημάτων και κρίσεων. Ενός κράτους που είναι δήθεν αναγνωρισμένο, πρωτοπόρο, ευρωπαϊκό και έβαλε κατά τους ψευδοκράτους που σχηματίστηκε από την εισβολή, και τώρα ως κράτος δεν έχει εφεδρική ενέργεια και λαμβάνει ηλεκτρισμό από το τάχα ψευδοκράτος που παρά τον βαρύ στρατιωτικό εξοπλισμό μέχρι τώρα δεν έχει αυτοκτονήσει από ανεύθυνους πολιτικάντηδες!

Η πολιτική ευθύνη είναι βαρύτερη και πρέπει να αποδοθεί! Μια ευθύνη που βαραίνει το ΑΚΕΛ πανταχόθεν αφού η κοινωνική του πολιτική και η οργανωτική δομή στην οποία αποσκοπεί ουσιαστικά δεν έχει αποδεσμευτεί από το κεφάλαιο και τις εξώθεν παρεμβάσεις. Μια πολιτική που δυστυχώς ένεκα της μη συνταξης ενός οργανωμένου εξωκοινοβουλευτικού, αυτόνομου, εργατικού κινήματος συμπαρασούρει με τα λάθη και τις αχρειότητες του ΑΚΕΛ και κάθε μορφής αριστεράς στο νησί. Δια τούτων διαφαίνεται πως είναι καιρός η αριστερά η οποία δεν προσκείται στο ΑΚΕΛ να συνταχθεί και να ταχθεί ενάντια σε κάθε μορφή και στάση που την θέλει στην απ' έξω από τα πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά θέματα του νησιού, είναι καιρός να παρέμβουμε και να διεκδικήσουμε την πολιτική και κοινωνική οντότητα της αριστεράς της πάλης, της ταξικής ανυπακοής και όχι των τεχνασμάτων και των συνεργιών με το κεφάλαιο!

Κοινωνικο-οικονομική Κρίση και αποκλεισμοί *

Κατερίνα Μάτσα**

Κάθε ιστορική εποχή έχει και τους δικούς της αποκλίνοντες, αιρετικούς, τρελούς, λεπρούς, εγκληματίες, καταδικασμένους να ζουν στο περιθώριο της κοινωνίας, στο χώρο του κοινωνικού αποκλεισμού. Κάθε τρόπος παραγωγής λοιπόν συνδέεται με τις δικές του μορφές αποκλεισμού κοινωνικών ομάδων και ατόμων.

Στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής αυτή η διαδικασία παίρνει μια μορφή, διαφορετική και εν πολλοίς, αντίθετη με αυτήν που χαρακτηρίζει τις προκαπιταλιστικές κοινωνίες. Ο ίδιος ο καπιταλιστικός τρόπος εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης προϋποθέτει τον αποκλεισμό του άμεσου παραγωγού από τους όρους παραγωγής των υλικών όρων ζωής του. Ο Pauper, ο εξαθλιωμένος, ο απόκληρος, ο αποκλεισμένος από τους όρους αναπαραγωγής της ζωής του, ο ελεύθερος εργάτης έχει αναχθεί σε απογυμνωμένο από τα πάντα φορέα των αναγκών της ζωής. Ο προλετάριος, αμειβεται για την αναπαραγωγή της εργατικής του δύναμης, εν δυνάμει αποκλεισμένος από τα αγαθά τα οποία παράγει αλλά και από την παραγωγική διαδικασία, αφού μπορεί κάθε στιγμή να χάσει τη θέση εργασίας του. Το ίδιο το κεφάλαιο τείνει διαρκώς να θέτει τον κοινωνικό αποκλεισμό, ως όρο της κερδοφορίας του. Ταυτόχρονα, όμως, τείνει και να τον υπερβαίνει, ανάλογα με τις ανάγκες αξιοποίησής του. Έτσι, σε περιόδους άνθησης του σύστημα θέτει στην ημερήσια διάταξη την ανάγκη επανένταξης των αποκλεισμένων στην αγορά εργασίας. Σε περιόδους ύφεσης όμως, σαν την σημερινή, το ζήτημα που μπαίνει στην ημερήσια διάταξη είναι ο αποκλεισμός από την παραγωγική σφαίρα όλο και μεγαλύτερου αριθμού εργατών τόσο στον ανεπτυγμένο όσο και στον αναπτυσσόμενο κόσμο.

Η απελευθέρωση της κίνησης των κεφαλαίων στις διεθνείς χρηματιστηριακές αγορές στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης του χρηματιστικού κεφαλαίου άλλαξε τη μορφή του πληνίτη. Στην περιφέρεια διαλύθηκαν παραδοσιακές μορφές παραγωγής και άνοιξε το βάρβαρο των ανισοτήτων, ενώ πανίσχυρες κεντρομόλες δυνάμεις ανάγκασαν εκατομμύρια απόκληρων να μετακινηθούν προς τις μη-

προσπευτικό δείγμα της η πολιτική του Μνημονίου στην Ελλάδα, κάτω από τις επιταγές της Τρόικας, του ΔΝΤ, της Ε.Ε και των τόπιων υποτακτικών τους.

Η ανεργία στην ευρωζώνη βρίσκεται σε κατακόρυφη άνοδο, με χώρες όπως η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ελλάδα όπου η ανεργία μέχρι το τέλος του χρόνου θα ξεπερνά το 22% του πληθυσμού, ενώ η πλειοψηφία όλων αυτών είναι μακροχρόνια άνεργοι. Σε παγκόσμια κλίμακα, ο αριθμός των ανέργων ξεπερνά τα 250 εκατομμύρια ενώ 200 εκατομμύρια άνθρωποι ζουν με λιγότερο από 1,25 δολάρια την ημέρα.

Μαζί με τους ανέργους αυξάνεται και ο αριθμός των ελαστικά εργαζομένων και ανασφάλιστων. Υπολογίζεται ότι οι εργαζόμενοι πληρωμένοι (working poor) έφτασαν στα τέλη του 2009 τα 800 εκατομμύρια. Τα 2/3 του παγκοσμίου πληθυσμού δεν καλύπτονται από κανένα δίκτυο κοινωνικής ασφάλισης. Το ποσοστό αυτό στη Νότια Αφρική φτάνει το 90%! Για την αντιμετώπιση του προβλήματος γράφει η εφημερίδα «Le Monde», σχεδιάζονται προγράμματα 'κοινωνικής αρωγής' στις αναπτυσσόμενες χώρες, ώστε οι οικογένειες χωρίς καμία ασφάλιση να εξασφαλίζουν τα στοιχειώδη για την επιβίωσή τους, όπως γίνεται ήδη στη Βραζιλία και τη Νότια Αφρική.

Στη χώρα μας, με βάση πρόσφατα στοιχεία της Επιθεώρησης Εργασίας ένας στους τέσσερις εργαζομένους, Έλληνες και αλλοδαπούς, δεν είναι καταχωρημένος στα ειδικά βιβλία, δηλαδή είναι ανασφάλιστος. Έτσι αυξάνονται τα ποσοστά των ανθρώπων που καταδικάζονται στη φτώχεια και τη δυστυχία.

Με βάση στοιχεία της Eurostat στις χώρες της Ευρωζώνης 80

εκατομμύρια άνθρωποι ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, ενώ 30 εκατομμύρια υποσιτίζονται συστηματικά. Ανάλογα είναι και τα ποσοστά αύξησης της θνησιμότητας και της παιδικής θνησιμότητας σε ανεπτυγμένες και υπανάπτυκτες χώρες. Από έρευνες έχει βρεθεί ότι η αύξηση της ανεργίας στις ηλικίες κάτω των 65 ετών κατά 1% συνδέεται με αύξηση των αυτοκτονιών κατά 0,79%.

Στην ίδια έρευνα διαπιστώνεται ότι η αύξηση της ανεργίας κατά 3% είχε μεγαλύτερη επίπτωση στις αυτοκτονίες στις ηλικίες κάτω των 65 ετών, όπως και στους θανάτους από κατάχρηση αλκοόλ. Φαίνεται τελικά ότι η σημαντικότερη παράμετρος ως προς τις επιπτώσεις της στην υγεία των ατόμων είναι η ανεργία.

Σε ημερίδα που διοργανώθηκε στην Αθήνα το Δεκέμβρη 2010 με θέμα την παιδική φτώχεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποτυπώθηκε καθαρά η φρίκη. Η ευρωπαϊκή επιτροπή σε θέματα φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού Μ. Παρασκευά παρουσίασε τα επίσημα στοιχεία. Οδηόντα τέσσερα (84) εκατομμύρια άνθρωποι (το 17% του πληθυσμού της Ε.Ε.) το 2009 κριστη της λειτουργεί ως «μηχανή αποκλεισμού». Αποκλεισμού της πλειοψηφίας του πληθυσμού από το δικαίωμα στη σταθερή και μόνιμη εργασία, την υγεία, την παιδεία, την κοινωνική ασφάλιση, την υγιεινή και επαρκή διατροφή, την αξιοπρεπή διαβίωση, το δικαίωμα δηλαδή σε μια ζωή με ποιότητα. Και όπως αποδεικνύεται από σχετικές έρευνες, όσο βαθθαίνει η οικονομική κρίση τόσο αυξάνεται η επίπτωση της ψυχικής διαταραχής και των εξαρτήσεων στο χώρο, ιδιαίτερα των κοινωνικά αποκλεισμένων ατόμων.

Δεδομένου ότι πολλοί μετανάστες, τσιγγάνοι και άλλοι αποκλεισμένοι δεν καταγράφονται στα επίσημα στοιχεία του κράτους, άρα δεν εντάσσονται στις συγκεκριμένες στατιστικές, είναι φανερό ότι τα ποσοστά είναι ακόμη υψηλότερα. Οι κολασμένοι της γης και τα παιδιά τους δεν βρίσκονται μόνο στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας, στο Ίλιον ή στα φατνάρια των δρόμων αλλά στις διασπορές μας πόρτες. Η συρρίκνωση του οικογενειακού εισοδήματος, δεν είναι καταχωρημένος στα ειδικά βιβλία, δηλαδή είναι ανασφάλιστος. Έτσι αυξάνονται τα ποσοστά των ανθρώπων που καταδικάζονται στη φτώχεια και τη δυστυχία.

Με βάση στοιχεία της Eurostat στις χώρες της Ευρωζώνης 80

στυχία, τη σχολική διαρροή, τον αποκλεισμό. Όλοι αυτοί οι πληθυσμοί των φτωχών και των απόκληρων, ενήλικες και παιδιά είναι εκ των πραγμάτων αποκλεισμένοι και από κάθε δυνατότητα πρόσβασης στο σύστημα δημόσιας υγείας.

«Μηχανή αποκλεισμού»

Με βάση την ανάλυση του S. Paugam, η διαδικασία του κοινωνικού αποκλεισμού κινείται σε 3 άξονες:

- Ο πρώτος αφορά τις κοινωνικές ανισότητες και συνδέεται με την ανεργία, την φτώχεια, την έλλειψη στέγης, τη σχολική αποτυχία και τη σχολική διαρροή.
- Ο δεύτερος αφορά την ανεργία την απώλεια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (κοινωνικών, πολιτικών ατομικών, εργασιακών).
- Ο τρίτος αφορά τη ρήξη των οικογενειακών και κοινωνικών δεσμών.

Είναι φανερό ότι η κρίση σήμερα επιδρά καταλυτικά και στους τρεις αυτούς άξονες, αυξάνει τρομακτικά τις κοινωνικές ανισότητες, καταργεί βίαια τα ανθρωπίνια δικαιώματα και τις κοινωνικού αποκλεισμού Μ. Πάντως, επιστημονικές έρευνες σε πληθυσμούς αποκλεισμένων, φέρνουν στο φως μεγάλα ποσοστά καταθλιπτικών καταστάσεων, ψυχοσωματικών διαταραχών, ψυχωπικών επεισοδίων, διαταραχών και πολυτοξικομανίας. Οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης είναι πιο μεγάλες στις οικονομικά αδύνατες, κοινωνικές ομάδες όχι μόνο στην κατάθλιψη αλλά και σ' ότι αφορά τον πόνο, τις καρδιο-οξυγόνα, τις πνευμονοπάθειες, την υπέρταση, την αρθρίτιδα, κ.α.

Αλλάστε σχετική έρευνα της APA (American Psychological Assosiation) το Σεπτέμβριο του 2008 στην Αμερική σχετικά με το ρόλο του stress στη ζωή των ατόμων, το 80%, δηλαδή σχεδόν 2000 άτομα απάντησαν ότι η οικονομία ήταν μια σημαντική πηγή stress (το ποσοστό αυτό ήταν 66% 6 μήνες νωρίτερα), ενώ πάνω από 81% απάντησαν ότι είχαν άγχη που σχετιζόνταν με χρηματικά ζητήματα (το ποσοστό αυτό ήταν 75% έξι μήνες νωρίτερα).

Όλοι αυτοί οι αποκλεισμένοι που βιώνουν πάνω τους τις επιπτώσεις της ψυχικής διαταραχής δεν έχουν επαρκή φροντίδα και θεραπευτική αντιμετώπιση λόγω απουσίας ασφαλιστικής κάλυψης, αδυναμίας πρόσβασης στις υπηρεσίες υγείας και κοινωνικού

κλεισμένων. Πρέπει, βέβαια, και να αποφύγουμε τον κίνδυνο της ψυχιατρικοποίησης, να κάνουμε τη διάκριση ανάμεσα στην κατάθλιψη ως κλινική οντότητα και την απελπισία ως υπαρξιακή κατάσταση, απόστοκο σημαντικών για το άτομο απωλειών (δουλειάς, στέγης, δικαιωμάτων, κοινωνικών και άλλων ερεισμάτων).

Πάντως, επιστημονικές έρευνες σε πληθυσμούς αποκλεισμένων, φέρνουν στο φως μεγάλα ποσοστά καταθλιπτικών καταστάσεων, ψυχοσωματικών διαταραχών, ψυχωπικών επεισοδίων, διαταραχών και πολυτοξικομανίας. Οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης είναι πιο μεγάλες στις οικονομικά αδύνατες, κοινωνικές ομάδες όχι μόνο στην κατάθλιψη αλλά και σ' ότι αφορά τον πόνο, τις καρδιο-οξυγόνα, τις πνευμονοπάθειες, την υπέρταση, την αρθρίτιδα, κ.α.

Απ' αυτή την άποψη προκαλούν ερωτηματικά οι πρόσφατες εξαγγελίες του Υπουργού Υγείας για το κλείσιμο των 4 μεγάλων ψυχιατρείων μέχρι το 2015 τη στιγμή που αυξάνονται διαρκώς οι εισαγωγές –και μάλιστα οι αναγκαστικές– στα ψυχιατρεία και δεν έχουν δημιουργηθεί οι εναλλακτικές στο άσυλο κοινοτικές δομές, Κ.Ψ.Υ., Ψ.Τ.Γ.Ν., δομές επαγγελματικής και γενικά ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης. Μηπως θα βρεθούμε και στη χώρα μας μπροστά σε ένα φαινόμενο «αποσυλοποίησης» τύπου Ρήγκου; με τους ψυχοασθενείς στους δρόμους;

Όσο το κράτος πρόνοιας δίνει τη θέση του στο κράτος-φρούριο, που προστατεύει, μέσω της καταστολής, τα συμφέροντα των

ρατισμού με αποτέλεσμα τη δημιουργία όρων χρονιότητας και ακόμα μεγαλύτερης περιθωριοποίησης. Έχει σημασία να τονίσουμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό ψυχικών διαταραχών παρουσιάζουν τα άτομα που ανήκουν στα χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα και βιώνουν περισσότερα ψυχοπιεστικά γεγονότα ζωής, ως συνέπεια της κοινωνικοοικονομικής κρίσης.

Ο Warner, που μελέτησε την ψυχική διαταραχή με τη βοήθεια της πολιτικής οικονομίας απέδειξε με τις έρευνές του ότι οι υλικοί όροι της ζωής δεν δημιουργούν τη σχιζοφρένεια, αλλά διαμορφώνουν το αποτέλεσμα και την πορεία της νόσου.

Έχει αποδειχθεί πια ότι οι εισαγωγές στα Ψυχιατρεία αυξάνονται σε περιόδους οικονομικής ύφεσης και κοινωνικής κρίσης. Απ' αυτή την άποψη προκαλούν ερωτηματικά οι πρόσφατες εξαγγελίες του Υπουργού Υγείας για το κλείσιμο των 4 μεγάλων ψυχιατρείων μέχρι το 2015 τη στιγμή που αυξάνονται διαρκώς οι εισαγωγές –και μάλιστα οι αναγκαστικές– στα ψυχιατρεία και δεν έχουν δημιουργηθεί οι εναλλακτικές στο άσυλο κοινοτικές δομές, Κ.Ψ.Υ., Ψ.Τ.Γ.Ν., δομές επαγγελματικής και γενικά ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης. Μηπως θα βρεθούμε και στη χώρα μας μπροστά σε ένα φαινόμενο «αποσυλοποίησης» τύπου Ρήγκου; με τους ψυχοασθενείς στους δρόμους;

Όσο το κράτος πρόνοιας δίνει τη θέση του στο κράτος-φρούριο, που προστατεύει, μέσω της καταστολής, τα συμφέροντα των

Το στίγμα, η κοινωνική απομό-

νωση, η ανασφάλεια διαμορφώνουν όλους τους όρους της χρήσης ψυχοδραστικών ουσιών και εγκατάστασης εξάρτησης, στα πλαίσια μιας απελπισμένης προσπάθειας αυτού του ατόμου να ξεφύγει από την τραγική καθημερινότητα του.

Με βάση τις μελέτες που έχουν γίνει και τα στοιχεία που διαθέτει το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο για τα Ναρκωτικά (EMCDDA) είναι μεγάλα και διαρκώς αυξάνονται τα ποσοστά της τοξικομανίας στους πληθυσμούς των ανέργων, των αστέγων, των μεταναστών, των εκδιδομένων γυναικών, των φυλακισμένων, των ψυχοσθενών που βρίσκονται σε ψυχιατρεία ή άλλες ψυχιατρικές υπηρεσίες, των παιδιών τοξικομανών γονέων, των κακοποιημένων παιδιών, των τροφίμων αναμορφωτηρίων.

Αξίζει να αναφέρουμε τον μεγάλο κίνδυνο υποτροπής, των εξαρτημένων που δίνουν τη μάχη της κοινωνικής τους επάνταξης και δεν έχουν καταφέρει να αποκατασταθούν επαγγελματικά.

Εξίσου μεγάλο είναι και ο κίνδυνος της διακοπής του θεραπευτικού προγράμματος (drop-out) μέσα σε αισθήματα ματαιώσης, αποθάρρυνσης, παραίτησης, όταν τα μέλη της κοινωνικής επανένταξης δέχονται διαρκώς πιέσεις της φτώχειας, των διακρίσεων, του κοινωνικού ρατσισμού.

«Εγκληματικοποίηση» των αποκλεισμένων
Όσο το κράτος πρόνοιας δίνει τη θέση του στο κράτος-φρούριο, που προστατεύει, μέσω της καταστολής, τα συμφέροντα των

πολυεθνικών και των εθνικών υπηρετών τους, τόσο τα κοινωνικά προβλήματα αντιμετωπίζονται από την άρχουσα τάξη και την «επικινδυνότητα» των πληθυσμών που βρίσκονται στο περιθώριο, των ξένων που θεωρούνται πια παρείσακτοι, των «τρελών», των τοξικομανών, των αλκοολικών, των «αποκλινόντων» κάθε τύπου. Αυτή η «εγκληματικοποίηση» του περιθωριοποιημένου πληθυσμού, που οδηγεί στην αναβίωση ακόμη και της επιστημονικά ξεπερασμένων πια σήμερα θεωριών, λομπροζιανής αναφοράς, για τον «γεννημένο εγκληματία» και τροφοδοτεί ρατσιστικά αντανάκλαστικά, αποβλέπει βασικά στην εξάλειψη των «επικίνδυνων πληθυσμών» στο όνομα πάντα της προστασίας των υπολοίπων. Στην πραγματικότητα αυτή η «προστασία» από ορατούς και άορατους κινδύνους ανάγεται όπως ανέλυσε ο Μ. Φουκώ στην επιβολή ενός καθεστώτος απόλυτου ελέγχου της ανθρώπινης πολλαπλότητας, κάθε πτυχής της ζωής.

Ο έλεγχος ασκείται μέσα από την ανάπτυξη τεχνικών και μέτρων (που εκτείνονται από την αστυνόμευση και την καταστολή μέχρι την βιολογικοποίηση κοινωνικών φαινομένων και συμπεριφορών) που αποβλέπουν στη μέγιστη θυσία προσαρμογής όλων μέσα στα όρια που απαιτεί η κοινωνικά αποδεκτή νόρμα. Η μετάβαση από την «κοινωνία της πειθαρχίας» στη σημερινή «κοινωνία του ελέγχου» συνοδεύεται από την ανάπτυξη και την τελειοποίηση της βιοεπιστήμης που εφευρίσκει νέους διαρκώς τρόπους για να επιβάλει τον απόλυτο έλεγχο της ζωής σε όλες τις εκφάνσεις της με βάση την κυρίαρχη κανονιστική πρότυπα. Η βιοπολιτική περιλαμβάνει ένα σύνολο διαδικασιών που έχουν να κάνουν με τη ζωή. Ασκείται από τους κρατούντες στο όνομα της ζωής, στο όνομα της προστασίας από τους κάθε τύπου «τρομοκράτες».

Επιβάλλει ένα καθεστώς μαζικής ενοχοποίησης, φόβου και ανασφάλειας, αποβλέποντας στην πραγματικότητα στον έλεγχο της ζωής του πληθυσμού. Διαμορφώνει τους κώδικες και τα όρια της ενσωμάτωσης και του αποκλεισμού διαφόρων πληθυσμιακών ομάδων, χρησιμοποιώντας τον ίδιο τον κοινωνικό αποκλεισμό ως εργαλείο κοινωνικού ελέγχου όλου του πληθυσμού.

Είναι φανερό ότι στην κατάσταση έκτακτης ανάγκης που ζούμε σήμερα η διαδικασία της απόταξης και του κοινωνικού αποκλεισμού δεν είναι η εξαίρεση αλλά ο κανόνας.

«Άρση των αποκλεισμών»
Η άρση των αποκλεισμών είναι συνυφασμένη με την άρση των όρων που τους γεννούν και

τους αναπαράγουν σε διαρκώς διευρυνόμενη κλίμακα. Πρόκειται για μια διαδικασία ρήξης με την ίδια τη «μηχανή αποκλεισμού», τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής. Μια διαδικασία κοινωνικής χειραφέτησης και απελευθέρωσης από τα δεσμά κάθε τύπου εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο και κάθε αποκλεισμού.

Μέσα από τη συμμετοχή τους σε συλλογικές διαδικασίες μέσα στο θεραπευτικό πρόγραμμα και μέσα στο κοινωνικό γίνεσθαι γίνονται ικανοί αυτοί, οι πρώην αποκλεισμένοι, να συνειδητοποιήσουν τις αιτίες της εξάρτησής τους και να αντιπαρεσθούν με τους όρους του δικού τους και κάθε αποκλεισμού.

Παίρνοντας πρωτοβουλίες και οργανώνοντας διάφορες μορφές συλλογικής δράσης αποκτούν το αναγκαίο αίσθημα αυτοεκτίμησης και το κίνητρο να συνεχίσουν να αγωνίζονται για να βγουν οριστικά από το κοινωνικό περιθώριο.

Παίρνοντας την απόφαση, μέσα από συλλογικές χειραφετικές δράσεις, να ενώσουν τις δυνάμεις τους με άλλες συλλογικότητες και κάθε μορφή αυτοοργάνωσης στο χώρο των αποκλεισμένων και να επιδιώξουν την υλοποίηση κοινών στόχων(κοινωνικών επιχειρήσεων, οικολογικών δράσεων, ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων κ.α.) διαμορφώνοντας έτσι και τους όρους άρσης του αποκλεισμού τους.

Μέσα από τέτοιες διαδικασίες –και την κοινωνική αναγνώριση που συνεπάγονται– η οργή που γεννά η ματαιώση των προσδοκιών τους μπορεί να βρει κανάλια για να εκφραστεί δημιουργικά, σε ρήξη με ένα σύστημα που εξακολουθεί να τους αντιμετωπίζει ως «αποκλινόντες» και να τους ωθεί στο περιθώριο.

Σ' αυτή τη βάση αναπτύσσονται και οι αντιστάσεις στην υπαρκτικούς κινδύνους παρίτησης και υποτροπής της διαμορφώνονται οι όροι για τη δημιουργία ενός κοινωνικού κινήματος ενάντια σε όλους τους αποκλεισμούς, για την κοινωνική χειραφέτηση, την απελευθέρωση της κοινωνίας από κάθε είδους δεσμό.

* Το κείμενο είναι η εισήγηση της στην Ημερίδα του ΚΕΘΕΑ, «Οικονομική κρίση, κοινωνικός αποκλεισμός και εξαρτήσεις», Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, 24/1/2011.
** Η Κατερίνα Μάτσα είναι Δρ. Ψυχίατρος, Επιστημονικά Υπεύθυνη της Μονάδας Απεξάρτησης 18 Άνω.

νέα προοπτική

Σάββατο 23 Ιουλίου 2011
Τηλ. - FAX. 210 5241070
E-mail: eek@ath.forthnet.gr
Κωδικός 3768

Το ΕΕΚ στο Internet στη διεύθυνση: www.eek.gr

**Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα -
 Οργάνωση Επαναστατικής Ηεοδαίας**

6η μαρξιστική κατασκήνωση

Δευτέρα 25/7 - Κυριακή 31/7

*Να ανατρέψουμε τον καπιταλιστικό κόσμο της κρίσης
 Να σχεδιάσουμε τον ελευθερωμένο και μεταμορφωμένο κόσμο*

**ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΑΒΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ...
 ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ**

«Η παγκόσμια επανάσταση απαιτεί παγκόσμια συνείδηση» - Βελίμιρ Β. Χλέμπνικοφ

- ✦ Η παγκόσμια κρίση του καπιταλισμού και η Ελλάδα
- ✦ Για την επαναστατική κατάσταση
- ✦ Η επανάσταση και οι μεταβολές στη συνείδηση των μαζών
- ✦ Μάζες, τάξη, κόμμα και επαναστατική πρωτοπορία
- ✦ Τι είδους οργάνωση χρειαζόμαστε για τη νίκη

*Κάστρο Κυλλήνης (νομός Ηλείας)
 πληροφορίες - κρατήσεις τηλ.: 2105241070 - 6972292998 - 6938500330*

Ευρωζώνη

Η συμφωνία "διάσωσης" δρομολογεί νέο μέτωπο πολιτικής κρίσης

Υπό την σκιά της άμεσης απειλής διάχυσης της κρίσης στην Ιταλία και την Γαλλία, η έκτακτη Σύνοδος Κορυφής της Πέμπτης 21/7 υποχρεώθηκε να ανακοινώσει ένα νέο γύρο "διάσωσης" του καπιταλισμού στην Ελλάδα.

Όσα έγιναν γνωστά την Πέμπτη κάνουν φανερό ότι το κίνητρο των "ηγετών" της Ευρωζώνης για τα "μέτρα" που συμφωνήθηκαν ήταν η διάσωση του ευρώ και μαζί του του εγχειρήματος που άρχισε πριν από δύο δεκαετίες από τους ευρωπαίους καπιταλιστές μετά την κατάρρευση του λεγόμενου υπαρκτού -ανύπαρκτου- σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ.

Σε "αριθμούς" τα μέτρα που ανακοινώθηκαν στοχεύουν στη μείωση του όγκου του ελληνικού δημόσιου χρέους με τη συμμετοχή των χωρών της ευρωζώνης μέσω του προσωρινού Ταμείου διάσωσης (του EFSF) και την "εμπλοκή" των τραπεζών στην ανακύκλωση του χρέους σε διάρκεια από δεκαπέντε έως και τριάντα ετών. Το "νέο πακέτο" ενσωματώνει τα "υπόλοιπα" του παλιού και προσθέτει επιπλέον άλλα 60 δισ. περίπου σε δάνεια από το EFSF και το ΔΝΤ και ένα "πακέτο" μείωσης χρεών περί τα 30 δισ. ευρώ από τα παλιά χρέη που

έχουν οι τράπεζες και τα ασφαλιστικά ταμεία.

Όλα αυτά βέβαια με την προϋπόθεση της εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου και του νέου τρισεχειρότερου "μνημόνιου" που θα πρέπει να ψηφιστεί τον Σεπτέμβριο ή τον Οκτώβριο για να τεθεί σε ισχύ η νέα δανειακή σύμβαση.

Η σημασία όμως της απόφασης της Πέμπτης είναι ευρύτερη και αφορά το σύνολο της Ευρωζώνης. Μείζων αλλαγή είναι

η ανάθεση παρεμβατικού ρόλου στο προσωρινό Ταμείο διάσωσης στο οποίο θα επιτρέπεται πλέον να δίνει δάνεια, να αγοράζει κρατικά ομόλογα στην δευτερογενή αγορά και να παρεμβαίνει προληπτικά στην αγορά για να εμποδίζει ή για την ακρίβεια να εκτονώνει πιέσεις που αρχίζουν να δημιουργούνται σε κρατικά ομόλογα όπως έγινε το τελευταίο δεκαπενθήμερο στην Ιταλία και την Γαλλία.

Η "εμπλοκή" του EFSF στην επιχείρηση -που δεν θα αφορά μόνο την Ελλάδα ή τις άλλες προβληματικές οικονομίες της ευρωζώνης- ουσιαστικά απαντά στο ερώτημα που μέχρι τώρα αρνιόταν η Γερμανία, του ποιός θα είναι ο "εγγυητής" στην ανακύκλωση των ελληνικών ή άλλων κρατικών ομολόγων.

Οι γερμανοί το αρνούσαν μέχρι σήμερα γιατί το EFSF είναι ο ιμάντας που μπορεί να μεταφέρει την ευθύνη της εγγύησης του αφερέγγυου χρέους στις κυβερνήσεις, υπό την εποπτεία των οποίων λειτουργεί. Η ΕΚΤ απαιτούσε αυτό να γίνει εδώ και καιρό για να βγάλει από πάνω της την ευθύνη του εγγυητή που έμμεσα είχε αναλάβει αποδεχόμενη τα προβληματικά ομόλογα ως εγγύηση για να δώσει ρευστότητα στις τράπεζες.

Τώρα αυτή η εγγυήση μεταφέρεται μέσω του EFSF στις κυβερνήσεις. Με άλλα λόγια η όποια αμφισβήτηση από την πλευρά των αγορών κεφαλαίου στα ομόλογα των προβληματικών χωρών που θα ανταλλαχθούν με άλλα του EFSF "μεταφέρεται" στις χώρες χρηματοδότες του ταμείου και ανάμεσά τους στην ισχυρότερη αυτών, την Γερμανία... Το πόσο σημαντική είναι αυτή η μεταβολή φαίνεται από το γεγονός ότι όσο η Γερμανία αρνιόταν να δεχθεί μια τέτοια ρύθμιση οι αγορές κεφαλαίου έφευγαν από τα κρατικά ομόλογα των άλλων χωρών και πήγαιναν στα γερμανικά με αποτέλεσμα η Γερμανία να βλέπει το κόστος δανεισμού της να μειώνεται διαρκώς και των άλλων να αυξάνεται. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την διολίσθηση του ευρώ, λόγω της παράτασης της κρίσης, είχε προκαλέσει μια πρωτοφανή δυναμική στη γερμανική οικονομία αφού δανειζόταν σε πρωτοφανώς χαμηλά επίπεδα και εξήγαγε σε τιμές ευρώ πολύ χαμηλότερες από όσο σε ομαλές καταστάσεις...

Τώρα αυτή η αλλαγή στο EFSF δρομολογεί την ανατροπή αυτής της σχέσης και οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην οριζόντια δρομολόγηση δραστηκών περικοπών των ελλειμμάτων όχι μόνο στην περιφέρεια αλλά και στο κέντρο της ευρωζώνης για να εξισορροπηθεί η αξιοπιστία και η φερεγγυότητα του EFSF. Αυτή η πολιτική είναι ξεκάθαρη στα σημεία της ανακοίνωσης που αναφέρονται στην άμεση μείωση των ελλειμμάτων.

Με πολιτικούς όρους αυτό σημαίνει ότι η ευρωζώνη μπαίνει σε μια συντονισμένη πρωτοφανή μετωπική σύγκρουση διάρκειας των ευρωκυβερνήσεων σε κάθε χώρα με την εργατική τάξη και συνολικά τους εργαζόμενους, με τρόπο που μέχρι τώρα μόνο στην Ελλάδα, την Πορτογαλία και την Ιρλανδία είχε συμβεί.

Γ. Αγγ.

Βρετανία

Υποκλοπές, διαπλοκές Και ένας... φόνος!

Ο απόλυτος κυρίαρχος των παγκοσμίων ΜΜΕ Μέρντοκ, καλείται στη Βουλή και ανακρίνεται, οι δημοσιογράφοι του φυλακίζονται για υποκλοπές, μια από τις ταμπλόιτ του, η News of the World, θυσιάζεται ύστερα από 168 χρόνια για να σωθεί η αυτοκρατορία, οι διαπλεκόμενοι διευθυντές της Μητροπολιτικής αστυνομίας παραιτούνται, ο πρωθυπουργός Κάμερον την έχει σκούρα, και ένας φόνος έρχεται να συμπληρώσει το σκηνικό. Η κατάσταση στην (πρώην Μεγάλη) Βρετανία έχει όλα τα στοιχεία αστυνομικού θρίλερ.

Ο αιφνίδιος θάνατος ήταν του (πρώην) ρεπόρτερ της News of the World που πρώτος αποκάλυψε το σπόρ των υποκλοπών στο οποίο επιδίδονταν η διεύθυνση και δημοσιογράφοι της εφημερίδας.

Ο Σον Χόαρ βρέθηκε το βράδυ της Δευτέρας νεκρός στο διαμέρισμά του. Ήταν ο άνθρωπος ο οποίος κατ' επανάληψη είχε δηλώσει, πριν από δυο χρόνια, ότι τόσο η Μπρουκς όσο και ο πρώην σύμβουλος του πρωθυπουργού Ντέιβιντ Κάμερον, Αντι Κούλσον, επίσης διευθυντής της εφημερίδας από το 2004 έως το 2007, όχι μόνο γνώριζαν για τις παγιδευσεις 4000 ιδιωτικών τηλεφώνων αλλά τις είχαν παραγγείλει οι ίδιοι προσωπικά.

Πριν καν γίνει η νεκροψία η επίσημη εκδοχή είχε δώσει την κατεύθυνση των ερευνών: ο θάνατος είναι αδόκτος αλλά η αστυνομία δεν έβρισκε τίποτα το ύποπτο! (επιπλέον το θύμα έπινε και έκανε αλόγιστη χρήση ναρκωτικών ουσιών...). Όπερ έδει δείξαι ποιος άλλος θα θελήσει τώρα να λαλήσει;

Ο άλλος εταίρος στις υποκλοπές ήταν η αστυνομία. Εκεί, οι παραίτησεις στην Μητροπολιτική Αστυνομία διαδέχονται η μια την άλλη. Μετά και την παραίτηση του διοικητή της σερ Πολ Στίβενσον, ήλθε η σειρά του υποδιοικητή της Σκόταλντ Γιάρντ Τζον Γέιτς.

Η υπόθεση, που συνταράσσει τη Βρετανία έχει φέρει σε δύσκολη θέση τον πρωθυπουργό των τόνδρων Ντέιβιντ Κάμερον. Και αυτός, όπως και η Μητροπολιτική του αστυνομία χρησιμοποιούσαν τους ίδιους συμβούλους, δημοσιογράφους από την εφημερίδα του Μέρντοκ.

Μπάτσι, κίτρινος τύπος, πρωθυπουργοί - «όλα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί», κατά μια παραλλαγή γνωστού ελληνικού συνθήματος.